

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

7 септември 2021 година*

Съдържание

Правна уредба	4
Правото на Съюза	4
Директива 2014/24	4
Директива 89/665	12
Директива 2016/943	13
Литовското право	16
Закон за обществените поръчки	16
Граждански процесуален кодекс на Република Литва	18
Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси	19
По преюдициалните въпроси	26
По първия въпрос	26
По втория въпрос	26
По третия въпрос	28
По въпроси от четвърти до девети	31
Предварителни бележки	31
По пети, шести и седми въпрос	32
По четвърти, осми и девети въпрос	34

* Език на производството: литовски.

– По обхвата на задължението на възлагащия орган да защити поверителната информация и задължението за мотивиране	34
– По обхвата на задължението на компетентния национален съд да защити поверителната информация	37
По десетия въпрос	40
По единадесетия въпрос	42
По съдебните разноски	44

„Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 58, параграфи 3 и 4 — Член 60, параграфи 3 и 4 — Приложение XII — Протичане на процедурите за възлагане на обществени поръчки — Избор на участници — Критерии за подбор — Начини на доказване — Икономическо и финансово състояние на икономическите оператори — Възможност водещото предприятие в рамките на временно сдружение на предприятия да се позове на приходите, получени от предишна обществена поръчка, която е от същата сфера като разглежданата в главното производство обществена поръчка, включително когато самото то не е извършвало дейността в сферата от обхвата на разглежданата в главното производство обществена поръчка — Технически и професионални способности на икономическите оператори — Изчерпателен характер на допустимите от Директивата начини на доказване — Член 57, параграф 4, буква з), както и параграфи 6 и 7 — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Факултативни основания за изключване от участие в процедура за възлагане на поръчка — Вписване в списък с икономически оператори, изключени от процедури за възлагане на поръчки — Солидарност между членовете на временното сдружение на предприятия — Личен характер на санкцията — Член 21 — Защита на поверителността на информацията, предадена на възлагащ орган от икономически оператор — Директива (ЕС) 2016/943 — Член 9 — Поверителност — Защита на търговските тайни — Приложимост към процедурите за възлагане на поръчки — Директива 89/665/ЕИО — Член 1 — Право на ефективни правни средства за защита“

По дело C-927/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литовски върховен съд) с акт от 17 декември 2019 г., постъпил в Съда на 18 декември 2019 г., в рамките на производство по дело

„Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras“ UAB

при участието на:

„Ecoservice Klaipėda“ UAB,

„Klaipėdos autobusų parkas“ UAB,

„Parsekas“ UAB,

„Klaipėdos transportas“ UAB,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев, А. Prechal, N. Piçarra и А. Kumin, председатели на състави, С. Toader, М. Safjan, D. Šváby (докладчик), S. Rodin, F. Biltgen, L. S. Rossi, I. Jarukaitis и N. Jääskinen, съдии,

генерален адвокат: М. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: М. Longar, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за „Ecoservice Klaipėda“ UAB, от J. Elzbergas и V. Mitrauskas, advokatai,
- за „Klaipėdos autobusų parkas“ UAB, от D. Soloveičik, advokatas,
- за литовското правителство, от К. Dieninis и R. Butvydytė, в качеството на представители,
- за австрийското правителство, от А. Posch и J. Schmoll, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от L. Haasbeek, S. L. Kalėda и P. Ondrůšek, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 15 април 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 21 и 42, член 57, параграф 4, буква з), член 58, параграфи 3 и 4 и член 70 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65), на членове 1 и 2 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237), изменена с Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1) (наричана по-нататък „Директива 89/665“), както и на член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 2016 г., стр. 1).

- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras“ UAB (регионален център за управление на отпадъци в района на Клайпеда, Литва) (наричан по-нататък „възлагащият орган“) и „Ecoservice Klaipėda“ UAB (наричано по-нататък „Ecoservice“) относно възлагането на обществена поръчка за събиране и извозване на битови отпадъци на група икономически оператори, в която участват „Klaipėdos autobusų parkas“ UAB, „Parsekas“ UAB и „Klaipėdos transportas“ UAB (наричана по-нататък „Групата“).

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 2014/24

- 3 Съображение 51 от Директива 2014/24 гласи:
- „Следва да се поясни, че разпоредбите относно защитата на поверителната информация по никакъв начин не са пречка за публичното оповестяване на неверителните части от сключените договори, включително на всички последващи изменения“.
- 4 Член 18 от тази директива („Принципи на обществените поръчки“) предвижда в параграф 1:
- „Възлагащите органи третират икономическите оператори при условията на равнопоставеност и без да ги дискриминират, и действат по прозрачен и пропорционален начин.
- [...]“.
- 5 Член 21 от разглежданата директива („Поверителност“), предвижда:
- „1. Освен ако не е предвидено друго в настоящата директива или в националното право, на което е подчинен възлагащият орган, по-специално законодателството относно достъпа до информация, и без да се засягат задълженията, свързани с обявяването на възложените поръчки и с информацията за кандидати и оференти по смисъла на членове 50 и 55, възлагащият орган не може да разкрива информация, предоставена му от икономическите оператори, която те са определили като поверителна, включително, но не само, технически или търговски тайни и поверителните аспекти на офертите.
2. Възлагащите органи могат да наложат на икономическите оператори изисквания, имащи за цел защитата на поверителния характер на информацията, която възлагащите органи предоставят в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка“.
- 6 Член 42 от посочената директива („Технически спецификации“) гласи:
- „1. Техническите спецификации, определени в приложение VII, точка 1, се посочват в документацията за обществената поръчка. В техническите спецификации се определят необходимите характеристики на строителството, услугата или доставката.
- Тези характеристики могат да се отнасят и до специфичния процес или метод за производство или предоставяне на заявеното строителство, доставки или услуги, или до

специфичен процес на друг етап от жизнения им цикъл, дори когато тези фактори не са част от съществените им характеристики, при условие че са свързани с предмета на поръчката и са пропорционални на нейната стойност и цели.

Техническите спецификации могат също така да посочват дали ще бъде необходимо прехвърляне на права върху интелектуалната собственост.

[...]

3. Без да се засягат задължителните национални технически правила, доколкото те съответстват на правото на Съюза, техническите спецификации се определят по един от следните начини:

- а) посредством изисквания за работните характеристики или функционалните изисквания, включително екологичните характеристики, при условие че параметрите са достатъчно точно определени, за да позволят на оферентите да определят предмета на поръчката, а на възлагащите органи — да възложат поръчката;
- б) чрез препратка към техническите спецификации и в ред по тяхното предимство — на националните стандарти, които транспонират европейски стандарти, европейски технически оценки, общи технически спецификации, международни стандарти, други технически еталони, установени от европейски органи по стандартизация, или когато няма такива — чрез препратка към националните стандарти, националните технически одобрения или националните технически спецификации, отнасящи се до проектирането, метода на изчисление и изпълнение на строителството, както и до използването на доставките; при всяка препратка се добавят думите „или еквивалентно(и)“;
- в) по отношение на изискванията за работните характеристики или функционалните изисквания, посочени в буква а) — с препратка към техническите спецификации, посочени в буква б), като средство да се въведе презумпция за съответствие с тези изисквания за работните характеристики или функционални изисквания;
- г) чрез препратка към техническите спецификации, посочени в буква б), за едни характеристики, а за други — чрез препратка към изискванията за работните характеристики или функционалните изисквания, посочени в буква а).

[...]“.

7 Приложение VII към Директива 2014/24 се отнася до „[о]пределяне[то] на някои технически спецификации“.

8 Член 50 от тази директива („Обявления за възложени поръчки“), предвижда в параграф 4:

„Определена информация за възлагането на поръчката или за сключването на рамковото споразумение може да не бъде публикувана, когато разкриването ѝ би попречило на правоприлагането или би било в противоречие с обществения интерес поради други причини, би увредило законните търговски интереси на конкретен публичен или частен икономически оператор или би накърнило лоялната конкуренция между икономическите оператори“.

9 Съгласно член 55 от тази директива („Информирание на кандидатите и оферентите“):

„1. Възлагащите органи възможно най-бързо информират всеки кандидат и оферент за решенията, взети във връзка със сключването на рамково споразумение, възлагането на обществена поръчка или допускането до динамична система за покупки, включително и за основанията за всяко решение да не се сключва рамково споразумение, да не се възлага обществена поръчка, за която е имало покана за участие в състезателна процедура, да се започне отново процедурата или да не се въвежда динамична система за покупки.

2. По искане на съответния кандидат или оферент възлагащият орган, по най-бързия възможен начин и във всички случаи не по-късно от 15 дни след получаване на писменото искане, уведомява:

- а) всеки неуспял кандидат за причините за отхвърляне на неговото заявление за участие;
- б) всеки неуспял оферент за причините за отхвърляне на неговата оферта, включително в случаите, посочени в член 42, параграфи 5 и 6 — за причините за решението си да счете офертата за нееквивалентна или за решението си, че строителството, доставките или услугите не отговарят на изискванията за работни характеристики или на функционалните изисквания;
- в) всеки оферент, който е подал допустима оферта, за характеристиките и относителните предимства на избраната оферта, както и за името на спечелилия оферент или страните по рамковото споразумение;
- г) всеки оферент, който е подал допустима оферта, за провеждането и хода на договарянето и диалога с оферентите.

3. Възлагащите органи могат да решат да откажат достъп до определена информация по параграфи 1 и 2, свързана с възлагането на поръчката, сключването на рамкови споразумения или допускането до динамична система за покупки, когато разкриването ѝ би попречило на правоприлагането или би било в противоречие с обществения интерес поради други причини, би увредило законните търговски интереси на конкретен публичен или частен икономически оператор или би накърнило лоялната конкуренция между икономическите оператори“.

10 Член 56 от същата директива („Общи принципи“) в параграф 3 предвижда:

„Когато информацията или документацията, която трябва да бъде представена от икономическите оператори, е или изглежда непълна или погрешна или когато липсват конкретни документи, възлагащите органи могат, освен ако националното право, прието в изпълнение на настоящата директива, не предвижда друго, да поискат от съответните икономически оператори да представят, допълнят, пояснят или попълнят съответната информация или документация в подходящ срок, при условие че исканията за това са отправени в пълно съответствие с принципите на равнопоставеност и прозрачност“.

11 Член 57 от Директива 2014/24 („Основания за изключване“) в параграфи 4 и 6 предвижда:

„4. Възлагащите органи, по собствена инициатива или по искане на държавите членки, могат да изключат от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка всеки икономически оператор, който се намира в което и да е от следните положения:

[...]

з) когато икономическият оператор е виновен за сериозно изопачаване на данни при предоставянето на информацията, необходима за удостоверяване на липсата на основания за изключване или на изпълнението на критериите за подбор, не е предоставил такава информация или не е в състояние да представи придружаващите документи, изисквани съгласно член 59; или

[...]

6. Всеки икономически оператор, който се намира в едно от положенията по параграфи 1 и 4, може да представи доказателства за това, че предприетите от него мерки са достатъчни за доказване на неговата надеждност, въпреки наличието на съответното основание за изключване. Ако бъде преценено, че тези доказателства са достатъчни, икономическият оператор не се изключва от процедурата за възлагане на обществена поръчка.

За тази цел икономическият оператор доказва, че е платил или е в процес на плащане на обезщетение за всички вреди, настъпили в резултат от престъплението или нарушението, изяснил е изчерпателно фактите и обстоятелствата, като активно е съдействал на разследващите органи, и е взел конкретни технически, организационни и кадрови мерки, които са подходящи за предотвратяването на нови престъпления или нарушения.

Мерките, предприети от икономическите оператори, се оценяват при отчитане на тежестта и конкретните обстоятелства, свързани с престъплението или нарушението. Ако бъде преценено, че мерките не са достатъчни, икономическият оператор получава становище с мотивите за това решение.

Икономически оператор, който е бил изключен с окончателна присъда от участие в процедури за възлагане на обществени поръчки или концесии, няма право да използва предвидената в настоящия параграф възможност по време на срока на изключването, произтичащ от тази присъда в държавата членка, в която присъдата поражда последици“.

12 Съгласно член 58 от тази директива („Критерии за подбор“):

„1. Критериите за подбор могат да се отнасят до:

а) годността за упражняване на професионалната дейност;

б) икономическото и финансовото състояние;

в) техническите и професионалните способности.

Възлагащите органи могат да налагат на икономическите оператори като изисквания за участие само критериите, посочени в параграфи 2, 3 и 4. Възлагащите органи ограничават изискванията само до тези, които са необходими, за да се гарантира, че кандидат или оферент има както правните и финансовите възможности, така и техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка. Всички изисквания трябва да са пропорционални на предмета на поръчката и да са свързани с него.

2. По отношение на годността за упражняване на професионалната дейност възлагащите органи могат да изискват от икономическите оператори да бъдат вписани в един от професионалните или търговските регистри в тяхната държава членка по установяване, както е описано в приложение XI, или да изпълнят всяко друго условие, посочено в същото приложение.

При процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, когато икономическите оператори трябва да притежават специално разрешение или да членуват в определена организация, за да могат да изпълняват съответната услуга в своята държава по произход, възлагащият орган може да поиска от тях да докажат, че имат такова разрешение или членство.

3. По отношение на икономическото и финансовото състояние възлагащите органи могат да налагат изисквания, с които да се гарантира, че икономическите оператори притежават необходимия икономически и финансов капацитет за изпълнение на поръчката. За тази цел възлагащите органи могат да изискват, по-специално, икономическите оператори да имат определен минимален годишен оборот, включително определен минимален оборот в сферата, попадаща в обхвата на поръчката. Освен това възлагащите органи могат да изискват икономическите оператори да предоставят информацията относно годишните си отчети, които показват например съотношението между активите и пасивите. Те могат също така да изискват подходящо равнище на застраховката за риска „професионална отговорност“.

[...]

4. По отношение на техническите и професионалните способности възлагащите органи могат да налагат изисквания, с които да се гарантира, че икономическите оператори притежават необходимите човешки и технически ресурси и опит за изпълнение на поръчката при спазване на подходящ стандарт за качество.

Възлагащите органи могат по-специално да изискват икономическите оператори да притежават достатъчен опит, удостоверен чрез подходящи свидетелства за изпълнени в миналото поръчки. Възлагащият орган може да приеме, че икономическият оператор не притежава необходимите професионални способности, когато е установил, че икономическият оператор има конфликт на интереси, който може да се отрази неблагоприятно на изпълнението на поръчката.

При процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки, изискващи проучване на терена или инсталиране, за услуги или за строителство, професионалните способности на икономическите оператори да предоставят услугата или да изпълнят инсталирането или строежа могат да бъдат оценявани по отношение на техните умения, ефективност, опит и надеждност.

[...]“.

- 13 Член 60 от посочената директива („Доказателства“) в параграфи 3 и 4 гласи:

„3. Доказателството за икономическото и финансовото състояние на икономическия оператор може по принцип да бъде представено посредством едно или няколко от свидетелствата, изброени в част I от приложение XII.

Когато по някаква основателна причина икономическият оператор не е в състояние да представи поисканите от възлагащия орган свидетелства, той може да докаже своето икономическо и финансово състояние с помощта на всеки друг документ, който възлагащият орган счита за подходящ.

4. Доказателство за техническите способности на икономическите оператори може да бъде представено по един или няколко от начините, изброени в част II от приложение XII, според естеството, количеството или значението и използването на строителството, доставките или услугите“.

- 14 Приложение XII към същата директива („Доказателства за съответствие с критериите за подбор“) гласи:

„Част I: Икономическо и финансово състояние

Икономическото и финансовото състояние на икономическия оператор като правило може да бъде доказано чрез един или няколко от следните документи:

- a) подходящи банкови удостоверения или когато е целесъобразно — доказателства за наличие на съответна застраховка за риска „професионална отговорност“;
- б) финансови отчети или части от тях, когато публикуването на финансовите отчети се изисква от правото на държавата, в която е установен икономическият оператор;
- в) удостоверение за общия оборот на предприятието и когато е целесъобразно — за оборота по дейностите, възложени съгласно обществената поръчка, за максимум последните три налични финансови години в зависимост от датата, на която предприятието е било създадено или икономическият оператор е започнал търговската си дейност, доколкото има такава информация за оборотите.

Част II: Техническа способност

Средства за доказване на техническата способност на икономическия оператор по член 58:

- a) следните списъци:
 - i) списък на строителните работи, извършени максимум през последните пет години, придружен от удостоверения за добро изпълнение и резултат от най-важното строителство; когато е необходимо за осигуряване на достатъчна степен на конкуренция, възлагащите органи може да посочат, че ще се вземат предвид доказателства за съотносими строителни работи, извършени преди повече от пет години;

- ii) списък на основните доставки или основните услуги, извършени максимум през последните три години, включително сумите, датите и получателите, независимо дали са публични или частни. Когато е необходимо за осигуряване на достатъчна степен на конкуренция, възлагащите органи може да посочат, че ще се вземат предвид доказателства за подобни доставки или услуги, осъществени преди повече от три години;
- б) посочване на участващите технически лица или органи, независимо дали са свързани пряко, или не с предприятието на икономическия оператор, и особено на тези, които отговарят за контрола на качеството, а при обществени поръчки за строителство — тези, които предприемачът може да използва за извършване на строителството;
- в) описание на техническите съоръжения и мерките, използвани от икономическия оператор за осигуряване на качеството, както и на съоръженията за проучване и изследване, с които разполага предприятието;
- г) посочване на мерките за управление на веригата на доставка и системите за проследяване, които икономическият оператор ще бъде в състояние да прилага при изпълнение на обществената поръчка;
- д) когато стоките или услугите, които са обект на обществената поръчка, са комплексни или по изключение са със специално предназначение, следва да се направи проверка от възлагащите органи или от тяхно име — от компетентен официален орган в държавата, в която е установен доставчикът на стоки или услуги, при условие че този орган даде съгласие за това; проверката е насочена към производствените мощности на доставчика или техническия капацитет на доставчика на услуги и, при необходимост — средствата за проучване и изследване, с които те разполагат, и мерките за контрол на качеството, които ще използват;
- е) образователната и професионалната квалификация на доставчика на услуги или на предприемача или квалификацията на членовете на ръководния състав на предприятието, при условие че те не са предмет на оценяване като критерий за възлагане на обществената поръчка;
- ж) указание за мерките за управление на околната среда, които икономическият оператор ще бъде в състояние да прилага при изпълнението на обществената поръчка;
- з) декларация за средната годишна численост на работната сила на доставчика на услуги или на предприемача, както и броя на членовете на ръководния състав през последните три години;
- и) декларация за инструментите, съоръженията или техническото оборудване, с което разполага доставчикът на услуги или предприемачът за изпълнение на поръчката;
- й) указване на дела от поръчката, които икономическият оператор възнамерява евентуално да възложи на подизпълнители;
- к) по отношение на стоките, които ще се доставят:
 - і) мостри, описания или снимки, чиято автентичност трябва да бъде доказана при поискване от страна на възлагащия орган;

ii) сертификати, изготвени от официални институции или агенции за контрол на качеството с призната компетентност, удостоверяващи съответствието на стоките чрез ясно обозначени препратки към технически спецификации или стандарти“.

15 Член 63 от Директива 2014/24 („Използване на капацитета на други субекти“) предвижда в параграф 1:

„По отношение на критериите, свързани с икономическото и финансовото състояние, установени съгласно член 58, параграф 3, и критериите, свързани с техническите и професионалните способности, установени съгласно член 58, параграф 4, икономически оператор може, когато е целесъобразно и за конкретна поръчка, да използва капацитета на други субекти, независимо от правния характер на отношенията му с тях. По отношение на критериите, свързани с образованието и професионалната квалификация, посочени в част II, буква е) от приложение XII, или със съответния професионален опит, икономическите оператори могат обаче да използват капацитета на други субекти само когато последните ще изпълняват строителството или услугите, за които е необходим този капацитет. Когато икономически оператор иска да използва капацитета на други субекти, той доказва на възлагащия орган, че ще разполага с необходимите ресурси, например като представя доказателство за поетия от посочените субекти ангажимент за тази цел.

Възлагащият орган проверява в съответствие с членове 59, 60 и 61 дали другите субекти, чийто капацитет икономическият оператор възнамерява да използва, отговарят на съответните критерии за подбор и дали има основания за изключване съгласно член 57. Възлагащият орган изисква от икономическия оператор да замени субект, който не отговаря на съответния критерий за подбор или по отношение на който има задължителни основания за изключване. Възлагащият орган може да изиска от икономическия оператор да замени субект, по отношение на който има незадължителни основания за изключване, или държава членка може да изиска от възлагащия орган да изиска това.

Когато икономическият оператор използва капацитета на други субекти по отношение на критериите, свързани с икономическото и финансовото състояние, възлагащият орган може да изиска икономическият оператор и тези субекти да носят обща отговорност за изпълнението на поръчката.

При същите условия група от икономически оператори, посочена в член 19, параграф 2, може да използва капацитета на участниците в групата или на други субекти“.

16 Съгласно член 70 от посочената директива („Условия за изпълнение на поръчките“) гласи:

„Възлагащите органи могат да определят специални условия във връзка с изпълнението на обществена поръчка, при условие че те са свързани с предмета на поръчката по смисъла на член 67, параграф 3 и са посочени в поканата за участие в състезателна процедура или в документацията за обществената поръчка. Тези условия могат да включват икономически, свързани с иновациите, екологични, социални или свързани със заетостта съображения“.

Директива 89/665

- 17 Член 1 от Директива 89/665 („Приложно поле и наличие на процедури за преразглеждане“) предвижда:

„1. „Настоящата директива се прилага за поръчките, посочени в Директива [2014/24], освен ако тези поръчки не са изключени от обхвата на директивата в съответствие с членове 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17 и 37 от същата директива.

[...]

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че по отношение на обществените поръчки, попадащи в обхвата на Директива 2014/24/ЕС или Директива 2014/23/ЕС, решенията, взети от възлагащите органи, могат да бъдат ефективно преразглеждани, и по-специално колкото е възможно най-бързо в съответствие с условията, посочени в членове 2—2е от настоящата директива, на основание, че тези решения са в нарушение на правото на Съюза в областта на обществените поръчки или националните разпоредби, транспониращи това право.

[...]

3. Държавите членки гарантират достъпност до процедурите по преразглеждане съгласно подробни разпоредби, които държавите членки могат да установят, най-малко за всяко лице, имащо или имало интерес от получаването на определена обществена поръчка и на което е нанесена или рискува да бъде нанесена вреда от твърдяно нарушение.

[...]

5. Държавите членки могат да изискват заинтересованото лице първо да поиска преразглеждане от възлагащия орган. В този случай държавите членки гарантират подаването на такава молба за преразглеждане да води до незабавно спиране на възможността за сключване на договор.

[...]

Спирането, посочено в първата алинея, е в сила до изтичане на срок от най-малко десет календарни дни, считано от деня, следващ датата, на която възлагащият орган е изпратил отговора си, ако това е станало по факс или по електронен път, или, ако са използвани други средства за съобщение, 15 календарни дни, считано от деня, следващ датата, на която възлагащият орган е изпратил отговора си“.

18 Член 2 от тази директива („Изисквания относно процедурите за преразглеждане“) предвижда в параграф 1:

„Държавите членки гарантират, че мерките, приети относно процедурите за преразглеждане, уточнени в член 1, включват правомощия, които да позволяват:

а) да се постановят временни мерки в най-кратки срокове и посредством междинни процедури с цел да се поправи твърдяно нарушение или да се предотврати нанасянето на допълнителни вреди на засегнатите интереси, включително мерки за спиране или за да се осигури спирането на процедурата за възлагане на обществена поръчка, или за изпълнението на всяко решение, взето от възлагащия орган;

б) да се отменят или да се осигури отмяната на решения, взети неправомерно, включително премахването на дискриминационните технически, икономически или финансови спецификации в поканата за представяне на оферти, в документите за възлагането на поръчката или във всеки друг документ, свързан с процедурата за възлагане на поръчката;

в) да се обезщетят лицата, на които е нанесена вреда вследствие на нарушение“.

19 В първоначалната си редакция Директива 89/665, преди изменението ѝ с Директива 2014/23, е изменена с Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. (ОВ L 335, 2007 г. стр. 31) с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки. Съображение 36 от последната директива гласи, че тя зачита основните права, спазва принципите, провъзгласени по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), и по-конкретно има за цел да осигури пълно зачитане на правото на ефективни средства за правна защита и правото на справедлив съдебен процес, в съответствие с член 47, първа и втора алинея от Хартата.

Директива 2016/943

20 Съображения 4 и 18 от Директива 2016/943 гласят:

„(4) Иновативните предприятия са все повече изложени на непочтени практики, целящи присвояването на търговски тайни (като кражба, неразрешено копиране, икономически шпионаж или нарушаване на изискванията за поверителност), прилагани както в Съюза, така и отвън. Наблюдаваните в последните години процеси, като глобализацията, засиленото възлагане на дейности на външни изпълнители, по-дългите вериги на доставки и засиленото използване на информационните и комуникационните технологии допринасят за нарастване на риска от такива практики. Незаконното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна застрашава възможността нейните законни притежатели да получат стартово предимство под формата на възвръщаемост от техните усилия, свързани с иновациите. Без ефективни и сходни правни средства за защита на търговската тайна в целия Съюз стимулите, предвидени да насърчават участието в свързана с иновации трансгранична дейност в рамките на вътрешния пазар, се рушат и търговските тайни не могат да реализират своя потенциал като двигатели на икономическия растеж и

заетостта. По този начин иновациите и творческата дейност се разколебават и инвестициите намаляват, което засяга гладкото функциониране на вътрешния пазар и подкопава потенциала му да усилва растежа.

[...]

(18) Освен това, когато придобиването, използването или разкриването на търговски тайни се налага или позволява по закон, то следва да се счита за законно за целите на настоящата директива. Това засяга по-специално придобиването и разкриването на търговски тайни във връзка с упражняването на правата на представителите на работниците за достъп до информация, консултиране и участие в съответствие с правото на Съюза или националното право и практики, както и във връзка с колективната защита на интересите на работниците и работодателите, включително съвместно вземане на решения, както и придобиването и разкриването на търговска тайна във връзка със задължителни одити, осъществявани в съответствие с правото на Съюза или с националното право. Такова третиране на придобиването на търговска тайна като законно обаче следва да става без да се засяга задължението за поверителност по отношение на търговската тайна или ограниченията във връзка с нейното използване, които са наложени от правото на Съюза или от националното право на получателя на информацията или придобилото информацията лице. По-специално настоящата директива не следва да освобождава публичните органи от задълженията за поверителност, с които последните са обвързани във връзка с информация, предоставена от притежателите на търговски тайни, независимо дали тези задължения са определени в правото на Съюза или в националното право. Тези задължения за поверителност включват, *inter alia*, задължения по отношение на информацията, предоставяна на възлагащите органи в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, както е предвидено например [...] в Директива [2014/24“.

21 Съгласно член 1 от тази директива („Предмет и обхват“):

„1. Настоящата директива определя правила за защита срещу незаконното придобиване, използване и разкриване на търговски тайни.

[...]

2. Настоящата директива не засяга:

[...]

б) прилагането на правилата на Съюза или на националните правила, изискващи от притежателите на търговски тайни да разкриват по причини, свързани с обществен интерес, информация, включително търговски тайни, пред публични, административни или съдебни органи с цел изпълнение на техните задължения;

в) прилагането на правилата на Съюза или националните правила, които изискват или позволяват институциите и органите на Съюза или на националните публични органи да разкриват информация, предоставена от предприятията, която тези институции и органи притежават съгласно и в съответствие със задълженията и правомощията, предвидени в правото на Съюза или националното право;

[...]“.

- 22 Член 3 от тази директива („Законно придобиване, използване и разкриване на търговски тайни“) предвижда в параграф 2:

„Придобиването, използването или разкриването на търговска тайна се счита за законно, доколкото такова придобиване, използване или разкриване се изисква или разрешава от правото на Съюза или националното право“.

- 23 Член 4 от същата директива („Незаконно придобиване, използване и разкриване на търговски тайни“) в параграф 2, буква а) предвижда:

„Придобиването на търговска тайна без съгласието на притежателя на търговската тайна се счита за незаконно, когато се извършва чрез:

а) нерегламентиран достъп, присвояване или копиране на документи, предмети, материали, вещества или електронни документи, които са под законния контрол на притежателя на търговската тайна и съдържат търговската тайна или от които тя може да бъде извлечена“.

- 24 Член 9 от Директива 2016/943 („Запазване на поверителността на търговската тайна в хода на съдебното производство“) предвижда в параграф 2:

„Държавите членки също така гарантират, че компетентните съдебни органи могат, въз основа на надлежно обосновано искане от дадена страна, да предприемат специални мерки, необходими за запазване на поверителния характер на всяка търговска тайна или предполагаема търговска тайна, използвана или споменавана в хода на съдебното производство, свързано с незаконното придобиване, използване или разкриване на търговска тайна. Държавите членки могат освен това да разрешат на компетентните органи да предприемат такива мерки по собствена инициатива.

Мерките, посочени в първа алинея, включват най-малко възможността:

- а) да се ограничи изцяло или частично достъпът до всеки документ, съдържащ търговски тайни или предполагаеми търговски тайни, представен от страните или трети страни, до ограничен брой лица;
- б) да се ограничи достъпът до съдебни заседания, където могат да бъдат разкрити търговски тайни или предполагаеми търговски тайни, както и до съответните записи или протоколи от тях до ограничен брой лица;
- в) да се предоставя на лица, различни от онези, които са част от ограничения брой лица, посочени в букви а) и б), неуповенителна версия на всяко съдебно решение, в която пасажите, съдържащи търговска тайна, са отстранени или съответно редактирани.

Броят на лицата, посочени в букви а) и б) от втора алинея, е не по-голям, отколкото е необходимо, за да се гарантира спазването на правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес на страните в съдебното производство, и включва най-малко едно физическо лице от всяка от страните и съответните адвокати или други представители на тези страни в съдебното производство“.

Литовското право

Закон за обществените поръчки

25 Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (Закон за обществените поръчки на Република Литва) в редакцията му, приложима към главното производство (наричан по-нататък „Законът за обществените поръчки“), в член 20 („Поверителност“) предвижда:

„1. Забранява се на възлагащия орган, на комитета по обществените поръчки, на неговите членове и експерти и на всяко друго лице да разкрива на трети лица предоставената от доставчиците информация с поверителен характер.

2. Цялата оферта или цялото заявление за участие на доставчика не може да се определи като поверително, но доставчикът може да посочи, че определена информация, съдържаща се в офертата му, е поверителна. Поверителната информация може да включва в частност търговски (производствени) тайни и поверителни аспекти на офертата. Информацията не може да се квалифицира като поверителна:

- 1) ако така се нарушават законовите разпоредби, предвиждащи задължение за разкриване или право на получаване на информация, както и подзаконовите актове за прилагане на тези законови разпоредби;
- 2) ако това предполага нарушение на задълженията, предвидени в членове 33 и 58 от този закон във връзка с обявяването на сключените договори за поръчки и с информацията за кандидати и оференти, включително информацията за цената на доставките, услугите или строителството, посочена в обществената поръчка, с изключение на съставните й елементи;
- 3) когато е предоставена в документи, удостоверяващи, че за доставчика не са налице основания за изключване и че той изпълнява изискванията за капацитет и стандартите за управление на качеството и за защита на околната среда, с изключение на информацията, чието разкриване е в нарушение на разпоредбите на Закона на Република Литва за защита на личните данни или на задълженията на доставчика по договори, сключени с трети лица;
- 4) когато се отнася до икономически оператори и подизпълнители, до чийто капацитет прибегва доставчикът, с изключение на информацията, чието разкриване е в нарушение на разпоредбите на Закона за защита на личните данни.

3. Когато възлагащият орган има съмнения относно поверителния характер на информацията, съдържаща се в офертата на доставчика, той трябва да поиска от последния да докаже причината, поради която въпросната информация е поверителна [...]

4. В срок от най-много шест месеца след датата на сключване на договора за поръчка заинтересованите оференти могат да поискат от възлагащия орган достъп до офертата или до заявлението за участие на спечелилия оферент (а кандидатите — до заявленията за участие на други доставчици, които са били поканени да представят оферта или да участват в диалог), но не може да бъде разкривана информацията, която кандидатите или оферентите са определили като поверителна, без да се засяга параграф 2 от настоящия член.

[...]“.

- 26 Член 45 от този закон, озаглавен „(Общи принципи при оценяването на доставчик и на подадени от него заявления за участие и оферта“), предвижда в параграф 3:

„Ако кандидат или оферент е представил неточни, непълни или неверни документи или данни относно съответствието с изискванията на документацията за поръчката или не е представил такива документи или данни, възлагащият орган, без да нарушава принципите на равно третиране и на прозрачност, трябва да поиска от кандидата или оферента да коригира, допълни или уточни тези документи или данни в рамките на определения от него разумен срок. Могат да се коригират, допълват, уточняват или представят в допълнение само документи или данни относно липсата на основание за изключване на доставчика, относно съответствието му с изискванията за капацитет, относно критериите за управление на качеството и за защита на околната среда, дадено от доставчика пълномощно за подписване на заявлението за участие или офертата, договор за съвместна дейност, документ, удостоверяващ валидността на офертата и документи, които нямат връзка с предмета на поръчката, нейните технически характеристики, условията за изпълнение на договора или цената на офертата. Останалите документи от офертата на доставчика могат да бъдат коригирани, допълнени или уточнени в съответствие с член 55, параграф 9 от настоящия закон“.

- 27 Член 46 („Основания за изключване на доставчика“) от посочения закон в параграф 4 предвижда:

„Възлагащият орган изключва доставчика от участие в процедурата за възлагане на обществена поръчка, когато:

[...]

4) в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка този доставчик е укрил информация или е представил невярна информация относно спазването на изискванията по този член и по член 47 от настоящия закон и възлагащият орган може да докаже това обстоятелство с всякакви правни средства или когато, поради това че е представил невярна информация, доставчикът не е в състояние да представи изискваните съгласно член 50 от настоящия закон удостоверителни документи. [...]“.

- 28 Член 52 от Закона за обществените поръчки („Укриване на информация, представяне на невярна информация или непредставяне на документи“) предвижда:

„1. Най-късно в десетдневен срок възлагащият орган публикува в Centrinė viešųjų pirkimų informacinė sistema [(Централен портал за обществени поръчки, Литва)] по предвидения от Viešųjų pirkimų tarnyba [(Служба за обществени поръчки, Литва)] ред, информацията относно доставчик, който в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка е укрил информация или е представил невярна информация относно спазването на изискванията по член 46 и 47 от настоящия закон или който, поради това че е дал невярна информация, не е представил удостоверителните документи по член 50 от настоящия закон, когато:

- 1) този доставчик е изключен от процедурата за възлагане на обществена поръчка;
- 2) е постановено съдебно решение.

[...]“.

- 29 Член 55 от Закона за обществените поръчки („Оценка и сравнение на офертите“) в параграф 9 предвижда:

„В съответствие с член 45, параграф 3 от настоящия закон възлагащият орган може да поиска от оферентите да коригират, да допълнят или да уточнят офертите си; той обаче не може да иска от тях, да им предлага или да им разрешава да променят съществени условия от офертата, представена в хода на открита или ограничена процедура, или окончателната оферта, представена по време на състезателен диалог, на процедура на договаряне със или без публикуване на обявление за поръчка или на партньорство за иновации, с други думи, да променят цената или да извършват други промени, които биха привели в съответствие с документацията за обществената поръчка оферта, която не е отговаряла на нейните изисквания. Когато при разглеждане на офертите възлагащият орган открие в офертата грешки в изчислението на цената или на разходите, той приканва оферента да коригира така констатираните от него грешки в изчислението в определения от него срок, без да променя цените или разходите, посочени в офертата към момента, в който се е запознал с нея. Когато коригира констатирани в офертата грешки в изчислението, оферентът може да коригира компонентите на цената или на разходите, но не и да премахва компоненти на цената или на разходите или да добавя нови компоненти към цената или към разходите“.

- 30 Член 58 от този закон („Съобщаване на резултатите от процедурите за възлагане на обществени поръчки“) в параграф 3 гласи:

„В случаите, до които се отнасят параграфи 1 и 2 от настоящия член, възлагащият орган не може да предоставя информация, чието разкриване би нарушило разпоредбите относно защитата на информацията и на данните или пък би противоречало на обществения интерес, би увредило законните търговски интереси на конкретен доставчик или би накърнило конкуренцията между доставчиците“.

Граждански процесуален кодекс на Република Литва

- 31 Lietuvos Respublikos Civilinio proceso kodeksas (Граждански процесуален кодекс на Република Литва) предвижда в член 10¹ („Особени разпоредби относно защитата на търговската тайна“):

„1. Настоящият член предвижда особени разпоредби относно защитата на търговската тайна при дела за незаконно придобиване, използване и разкриване на търговска тайна и при други граждански дела.

2. Когато има причини да се смята, че дадена търговска тайна може да бъде разкрита, по надлежно мотивирано искане на страните или служебно съдът посочва с мотивирано определение лицата, които могат:

- 1) да имат достъп до частите от преписката, съдържащи информация, която съставлява или може да съставлява търговска тайна, да правят и да получават извлечения, дубликати и копия (цифрови копия);

- 2) да участват в закрити съдебни заседания, където може да се разкрива информация, която съставлява или може да съставлява търговска тайна, и да имат достъп до протоколите от посочените съдебни заседания;
 - 3) да получават заверени копия (цифрови копия) на решение или определение, съдържащо информация, която съставлява или може да съставлява търговска тайна.
3. Броят на лицата, посочени в параграф 2 от настоящия член, не може да надхвърля необходимото за гарантиране на правото на съдебна защита и правото на справедлив съдебен процес. Тези лица са най-малко следните:
- 1) ако страната е физическо лице: самото то и негов представител;
 - 2) ако страната е юридическо лице: поне едно физическо лице, което води делото от името на юридическото лице, и неговият представител.
4. При прилагането на ограниченията, предвидени в параграф 2 от този член, съдът взема предвид необходимостта да се гарантира правото на съдебна защита и правото на справедлив процес, законните интереси на страните и на останалите участници в производството и вредите, които биха могли да настъпят от прилагането или неприлагането на посочените ограничения.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 32 С обявление за конкурентна тръжна процедура, публикувано на 27 септември 2018 г., възлагащият орган започва открита международна процедура за възлагане на обществена поръчка за услуги по събиране и извозване на битови отпадъци от община Неринга (Литва) до съоръженията за третиране на отпадъци в депото, което се намира в района на Клайпеда (Литва).
- 33 В това обявление възлагащият орган е определил техническите спецификации. Той е предвидил по-специално, че за събирането на битовите отпадъци доставчикът на услуги ще трябва да използва превозни средства, отговарящи поне на стандарт Евро 5, оборудвани с фиксиран предавател на глобална система за позициониране (GPS), който да работи постоянно, така че възлагащият орган да може да определи точното местоположение и маршрут на превозното средство.
- 34 Обявлението съдържа и описание на професионалните и техническите способности на оферентите, необходими за изпълнението на поръчката, както и описание на тяхното финансово и икономическо състояние. Във връзка с това в него се уточнява, че всеки оферент трябва да представи декларация със свободен текст, удостоверяваща, че средният годишен оборот, който е реализирал, извършвайки дейност по събиране и извозване на смесени битови отпадъци през предходните три финансови години или от датата на регистрацията му — в случай че извършва тази дейност по-малко от три финансови години — не е под 200 000 EUR без данък върху добавена стойност.
- 35 Възлагащият орган получава три оферти, сред които тези на Ecoservice и на Групата.

- 36 На 29 ноември 2018 г. възлагащият орган уведомява оферентите за оценката на офертите и окончателното им класиране. Поръчката е възложена на Групата поради по-ниската цена на нейната оферта, а Ecoservice е класирано на второ място.
- 37 На 4 декември 2018 г. Ecoservice иска от възлагащия орган на основание на член 20, параграф 4 от Закона за обществените поръчки достъп до данните, въз основа на които е извършил посоченото класиране, и по-специално до офертата на Групата.
- 38 На 6 декември 2018 г. Ecoservice получава възможност да се запознае с неверителната информация от офертата.
- 39 Тъй като счита, че Групата не разполага с изискваните квалификации, на 10 декември 2018 г. Ecoservice подава жалба по административен ред пред възлагащия орган, за да оспори резултатите от процедурата за възлагане на обществената поръчка. То поддържа, първо, че нито един от членовете на Групата не е можел да изпълни договори за събиране и извозване на смесени битови отпадъци в размер на 200 000 EUR през предходните три години. В това отношение то уточнява, че тъй като Parsekas не е извършвало услуги по управление на смесени битови отпадъци, възлагащият орган е трябвало да поиска от него да поясни представената декларация, според която същото дружество е изпълнило договори за управление на смесени отпадъци в размер на 235 510,79 EUR. Второ, Ecoservice изтъква, че Групата не разполага с необходимите технически способности.
- 40 На 17 декември 2018 г. възлагащият орган отхвърля подадената по този ред жалба, посочвайки лаконично, според запитващата юрисдикция, че Групата е изпълнила двете условия за квалификация, оспорени от Ecoservice.
- 41 На 27 декември 2018 г. Ecoservice обжалва това решение пред Klaipėdos apygardos teismas (Окръжен съд Клайпеда, Литва), като иска по-специално възлагащият орган да бъде задължен да представи офертата на Групата и нейната кореспонденция с него. Като поддържа, че всички доказателства следва да бъдат представени на съда, независимо от поверителния им характер, Ecoservice счита, че за да уточни своите собствени искания, то трябва да разполага с тези документи, някои от които не са поверителни.
- 42 С решение от 3 януари 2019 г. този съд разпорежда на възлагащия орган да предостави на Ecoservice всички поискани документи.
- 43 В становището си от 11 януари 2019 г., представено вследствие на посоченото разпореждане, възлагащият орган изтъква, на първо място, че при разглеждането на подадената по административен ред жалба е поискал от Групата да му предостави разяснения относно сключените от нея договори за услуги по управление на отпадъци. Групата представила исканата информация, като същевременно уточнила, че голяма част от предадената информация е поверителна и следователно трябвало да бъде защитена от разкриването ѝ на трети лица. Тъй като счита също, че тази информация има търговска стойност за Групата и че нейното разкриване на конкуренти би могло да ѝ навреди, възлагащият орган не я съобщава на съда, за да не наруши член 20 от Закона за обществените поръчки. Така той представя само неверителната информация от офертата на Групата, като същевременно посочва, че ще предостави поверителна информация на съда, ако последният я поиска отново.

- 44 На второ място, възлагащият орган иска жалбата да бъде отхвърлена, тъй като благодарение на допълнителните разяснения, които получил от Групата, и на извършеното в нейните помещения посещение било потвърдено, че разглежданата оферта е била оценена правилно.
- 45 С определение от 15 януари 2019 г. Klaipėdos apygardos teismas (Окръжен съд Клайпеда) ограничава задължението за представяне на документи до офертата на Групата и до приложените към нея документи и разпорежда те да бъдат представени до 25 януари 2019 г.
- 46 На 25 януари 2019 г. възлагащият орган представя исканите от този съд документи, като ги разграничава в зависимост от това дали съдържат или не поверителна информация. Информацията, за която Групата твърди, че е поверителна, и което възлагащият орган не оспорва, е адресирана само до посочения съд. Освен това възлагащият орган поискал от съда да не позволява на Ecoservice да се запознае с поверителната информация от офертата на Групата и да квалифицира информацията като непублична част от делото.
- 47 С определение от 30 януари 2019 г. първоинстанционният съд уважава исканията на възлагащия орган предоставената му информация от офертата на Групата, от една страна, да бъде квалифицирана като поверителна и от друга страна, да не бъде разкривана.
- 48 На 14 февруари 2019 г. с определение този съд отхвърля искането на Ecoservice от 11 февруари 2019 г. за достъп до всички материали по делото.
- 49 На 21 февруари 2019 г. с необжалваемо определение посоченият съд отхвърля искането на Ecoservice от 12 февруари 2019 г. да бъде разпоредено на Parsekas да представи данни относно сключените от него договори за управление на отпадъци.
- 50 С решение от 15 март 2019 г. Klaipėdos apygardos teismas (Окръжен съд Клайпеда) отхвърля жалбата на Ecoservice с мотива, че Групата е представила изискваните квалификации.
- 51 Произнасяйки се по подадената от Ecoservice въззивна жалба, с решение от 30 май 2019 г. Lietuvos apeliacinis teismas (Литовски апелативен съд) отменя както решението на първоинстанционния съд, така и решението на възлагащия орган за класиране на офертите. Освен това апелативният съд разпорежда на възлагащия орган да извърши нова оценка на офертите.
- 52 Възлагащият орган подава касационна жалба пред Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литовски върховен съд).
- 53 На 26 юли 2019 г. Ecoservice, преди да представи писмения си отговор по касационната жалба, иска от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литовски върховен съд) да получи достъп до поверителните документи, представени от възлагащия орган в първоинстанционното производство, като се заличи чувствителната от търговска гледна точка информация.
- 54 На първо място, запитващата юрисдикция отбелязва, че определени изисквания за квалификация на оферентите, включени в обявлението за обществена поръчка, могат да се разглеждат както като условия, свързани с финансовото и икономическото състояние на икономическия оператор, така и като условия, свързани с неговите технически и професионални способности, но също и като технически спецификации или условия за изпълнение на обществената поръчка.

- 55 Според нея обаче е важно да се определи естеството на тези изисквания, тъй като съгласно член 45, параграф 3 и член 55, параграф 9 от Закона за обществените поръчки задължението или възможността за коригиране на декларация на оферент би варирало в зависимост от това дали спорната информация се отнася до квалификацията на оферента, или до представената от него оферта.
- 56 На второ място, според запитващата юрисдикция възниква въпросът за това да се претегли, от една страна, защитата на предоставената от оферента поверителна информация и от друга, ефективното упражняване на правото на защита на другите оференти.
- 57 В случая Ecoservice се опитало неуспешно да получи достъп до офертата на Групата. Самият възлагащ орган много активно отдал предпочитание на правото, което има Групата, да бъде защитена нейната поверителна информация. Тази практика, често срещана в Литва, водела до това, че правата на оферентите били защитени само частично. Всъщност в споровете относно възлагането на обществени поръчки неуспелите оференти разполагали с по-малко информация от другите страни по тези спорове. Освен това ефективната защита на техните права зависела от решението на съда да квалифицира като поверителна информацията, която искат да бъде представена. Решението на съда да отхвърли искане за предоставяне на такава информация, обаче може да намали възможностите на неуспелия оферент да бъде уважена жалбата, която е подал срещу решението за възлагане на обществената поръчка.
- 58 Запитващата юрисдикция посочва, на първо място, че е приела по-специално в областта на обществените поръчки, че закрепеното в член 20 от Закона за обществените поръчки право на оферентите да бъде защитена поверителната информация, която са представили в офертата, се отнася само до информацията, която трябва да се квалифицира като търговска тайна или производствена тайна по силата на член 1.116, параграф 1 от Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (Граждански кодекс на Република Литва), който по същество съответства на разпоредбите на Директива 2016/943. На второ място, според нея правото на оферента да получи достъп до офертата на друг оферент, трябва да се счита за неразделна част от защитата на потенциално нарушените права.
- 59 Запитващата юрисдикция обаче иска да установи какво точно е съдържанието на задълженията на възлагащите органи да защитават поверителността на предоставената им от оферентите информация, както и връзката между тези задължения и задължението да се гарантира ефективна съдебна защита на подалите жалба икономически оператори. Тя е на мнение, че макар в решение от 14 февруари 2008 г., Varec (C-450/06, EU:C:2008:91) Съдът да подчертава, че процедурите за възлагане на обществени поръчки се основават на отношения на доверие между икономическите оператори и възлагащите органи, член 9, параграф 2, трета алинея от Директива 2016/943, който е приет след това решение, предвижда, че страните в процеса в никакъв случай не могат да разполагат с различна информация, тъй като в противен случай би се стигнало до нарушаване на правото на ефективна съдебна защита и правото на справедлив съдебен процес. Тя уточнява, че след като тази разпоредба задължава съда да гарантира правото на икономическите оператори да узнаят търговската тайна на страна по спора, би могло също да се наложи да им се признае упражняването на това право преди каквото и да е съдебно производство, по-специално за да могат да вземат информирано решение дали да подадат жалба.

- 60 Все пак запитващата юрисдикция отбелязва опасността някои икономически оператори да злоупотребяват с това право, като сезират възлагащия орган не за да осигурят защитата на правата си, а само за да получат информация за конкурентите си. Така или иначе завеждането на дело обаче при всички положения би позволило на тези оператори да получат исканата информация.
- 61 Запитващата юрисдикция констатира, че с изключение на съображение 18 Директива 2016/943 не съдържа никаква конкретна разпоредба относно процедурите за възлагане на обществени поръчки. Тя подчертава, че макар възлагащите органи да не са преразглеждащи органи, предвидената във вътрешното право задължителна система за досъдебно уреждане на споровете им предоставя широко правомощие да сътрудничат с икономическите оператори, независимо дали са жалбоподатели, или ответници. Като последица от целта да се осигури ефективна защита на правата на тези оператори, възлагащите органи освен това са длъжни да приемат, доколкото са компетентни и в рамките на средствата, с които разполагат, необходимите мерки, за да им гарантират възможността действително да защитят интересите, които са били засегнати. Така член 21 от Директива 2014/24 и съответните разпоредби на Директива 89/665 биха могли да се тълкуват в смисъл, че оферентите могат да получат достъп до информация, представляваща търговска тайна на другите оференти, не само в рамките на съдебно производство, но и във фазата на предварителното обжалване по административен ред.
- 62 На трето място, запитващата юрисдикция възнамерява да постави служебно въпроса за преценката на действията на Групата с оглед на член 57, параграф 4, буква з) от Директива 2014/24, тоест въпроса дали тя или поне някои от нейните членове не са предоставили на възлагащия орган невярна информация относно съответствието на състоянието или способностите им с предписаното в процедурата за възлагане на обществена поръчка.
- 63 От практиката на Съда запитващата юрисдикция стига до извода, че дадената от Parsekas информация може да представлява случай на небрежност при предоставянето на информация, която е повлияла върху резултатите от процедурата за възлагане на обществената поръчка. В това отношение тя счита, че Parsekas не е трябвало да посочва приходите, които е получило от договорите, сключени и изпълнени с други икономически оператори, предоставяли частта от услугите, свързани с управлението на смесени отпадъци, нито сключените от самото него договори, но в които управлението на смесени отпадъци е само минимална част от съответните отпадъци.
- 64 Освен това запитващата юрисдикция, която отбелязва, че практиката на Съда във връзка с член 57, параграф 4 от Директива 2014/24 се основава на особената връзка на взаимно доверие между възлагащия орган и съответния доставчик, в това отношение се пита дали националният съд може да се отклони от преценката на възлагащия орган, че информацията, която му е била предадена в хода на процедурата по възлагане, не е невярна или подвеждаща.
- 65 Накрая, запитващата юрисдикция иска да се установи дали, когато икономически оператор, който е страна по договор за съвместна дейност, е предоставил евентуално невярна информация, неговите партньори, с които е подал съвместната оферта, трябва също да бъдат вписани по силата на член 46, параграф 4, точка 4 и член 52 от Закона за обществените поръчки в „Списък[а] на доставчиците, представили невярна информация“, с което им се забранява в продължение на една година да участват в процедури за възлагане на обществени поръчки, публикувани от други възлагащи органи.

- 66 Такова решение, което би могло да се основава на солидарността, на общите интереси и отговорност на всички оператори партньори, изглежда, обаче противоречи на принципа на тяхната лична отговорност, по силата на който може да се санкционира само икономическият оператор, който е предоставил невярна информация.
- 67 При тези обстоятелства Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Литовски върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Попада ли в обхвата на член 58, параграфи 3 и 4 от Директива [2014/24] условие на обществена поръчка, според което доставчиците са длъжни да докажат определен среден годишен оборот, получен от извършване на дейности по доставянето само на точно определени услуги (управление на смесени битови отпадъци)?
 - 2) Зависи ли методът за оценка на капацитета на доставчика, така както е определен в решението на Съда от 4 май 2017 г., Esaprojekt (C-387/14, EU:C:2017:338), от отговора на първия въпрос?
 - 3) Попада ли в обхвата на а) член 58, параграф 4; б) член 42 във връзка с разпоредбите на приложение VII; в) член 70 от Директива 2014/24 условие на обществена поръчка, според което доставчиците са длъжни да докажат, че превозните средства, необходими за предоставянето на услуги [за управление на отпадъците], отговарят на специфичните технически изисквания, сред които изискванията за намаляване на замърсяващите емисии (Евро 5), за инсталиране на GPS предавател, за подходящ капацитет и т.н.?
 - 4) Следва ли член 1, параграф 1, [четвърта] алинея от Директива [89/665], въвеждащ принципа за ефективност на процедурите по обжалване, член 1, параграфи 3 и 5 от същата директива, член 21 от Директива 2014/24 и Директива [2016/943], по-специално съображение 18 и член 9, параграф 2, трета алинея (заедно или поотделно, но без ограничение), да се тълкуват в смисъл, че когато националното законодателство, което регламентира обществените поръчки, изисква провеждането на задължителна досъдебна процедура по уреждане на спорове:
 - а) възлагащият орган е длъжен да предостави на доставчика, иницирал процедурата по обжалване, цялата информация относно офертата на друг доставчик (независимо от поверителното ѝ естество), ако предметът на жалбата е именно законосъобразността на оценката на офертата на другия доставчик и доставчикът, иницирал процедурата, предварително и изрично е поискал предоставянето на тази информация от възлагащия орган;
 - б) независимо от отговора на предишния въпрос, когато отхвърля претенциите на доставчика относно законосъобразността на оценката на офертата на неговия конкурент, възлагащият орган във всеки случай следва да даде ясен, изчерпателен и конкретен отговор независимо от риска от разкриване на предоставената му поверителна информация, съдържаща се в офертата?
 - 5) Следва ли член 1, параграф 1, [четвърта] алинея, член 1, параграфи 3 и 5 и член 2, параграф 1, буква б) от Директива 89/665, член 21 от Директива 2014/24 и Директива 2016/943, по-специално съображение 18 (заедно или поотделно, но без ограничение), да се тълкуват в смисъл, че решението на възлагащия орган да не предостави на доставчика достъп до поверителните данни на офертата на друг участник, подлежи на самостоятелно обжалване пред съдилищата?

- 6) Ако отговорът на предишния въпрос е утвърдителен, следва ли член 1, параграф 5 от Директива 89/665 да се тълкува в смисъл, че доставчикът следва да подаде жалба до възлагащия орган срещу такова решение и ако е необходимо, да сезира съда?
- 7) Ако отговорът на предишния въпрос е утвърдителен, следва ли член 1, параграф 1, [четвърта] алинея и член 2, параграф 1, буква б) от Директива 89/665 да се тълкуват в смисъл, че в зависимост от обема на наличната информация относно съдържанието на офертата на другия доставчик доставчикът може да сезира съдилищата единствено по отношение на отказа да му се предостави информация, без отделно да оспорва законосъобразността на други решения на възлагащия орган?
- 8) Независимо от отговорите на предишните въпроси, следва ли член 9, параграф 2, трета алинея от Директива 2016/943 да се тълкува в смисъл, че съдът, след като получи искането на жалбоподателя да бъде разпоредено представянето на доказателства от другата страна по спора, които да му бъдат предоставени, следва да го уважи независимо от действията на възлагащия орган по време на процедурите по възлагане или обжалване на обществената поръчка?
- 9) Следва ли член 9, параграф 2, трета алинея от Директива 2016/943 да се тълкува в смисъл, че след като отхвърли искането на жалбоподателя за разкриване на поверителна информация на другата страна по спора, съдът трябва да направи служебно оценка на значението на данните, за които е поискано отпадане на поверителността, и на тяхното отражение върху законосъобразността на процедурата за възлагане на обществена поръчка?
- 10) Може ли основанието за изключване на доставчици, установено в член 57, параграф 4, буква з) от Директива 2014/24, като се има предвид решението на Съда от 3 октомври 2019 г., *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* (C-267/18, EU:C:2019:826), да се прилага така, че при разглеждане на спор между доставчик и възлагащ орган съдът да може да реши служебно и независимо от оценката на възлагащия орган, че съответният оферент умишлено или поради небрежност е представил на възлагащия орган подвеждаща и фактически неточна информация и поради това е следвало да бъде изключен от процедурите за възлагане на обществени поръчки?
- 11) Следва ли член 57, параграф 4, буква з) от Директива 2014/24 във връзка с принципа на пропорционалност, установен в член 18, параграф 1 от същата директива, да се тълкува в смисъл, че когато националното законодателство предвижда допълнителни санкции (в допълнение към изключване от процедурите за възлагане на обществени поръчки) за представянето на невярна информация, тези санкции могат да се прилагат само въз основа на лична отговорност, по-специално когато е представена фактически неточна информация само от част от [операторите] в процедурата за възлагане на обществена поръчка (например от един от няколко партньори)?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 68 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 58 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че задължението на икономическите оператори да докажат, че имат определен среден годишен оборот в сферата на дейностите от обхвата на разглежданата обществена поръчка, представлява критерий за подбор, свързан с икономическото и финансовото им състояние, по смисъла на параграф 3 от тази разпоредба, или с техническите и професионалните им способности, по смисъла на параграф 4 от посочената разпоредба.
- 69 Следва да се припомни, че член 58, параграф 1 от тази директива определя трите вида критерии за подбор, които възлагащите органи могат да налагат на икономическите оператори като условия за участие в поръчката. Тези критерии, които са свързани с годността за упражняване на съответната професионална дейност, с икономическото и финансовото състояние, както и с техническите и професионалните способности на операторите, са уточнени съответно в параграфи 2—4 от същия член.
- 70 Освен това от член 58, параграф 3 от посочената директива следва, че за да се уверят, че разполагат с необходимия за изпълнението на поръчката икономически и финансов капацитет, възлагащите органи могат да изискват, по-специално, икономическите оператори да имат определен минимален годишен оборот, включително определен минимален оборот в сферата, попадаща в обхвата на поръчката.
- 71 Ето защо изискването икономическите оператори да докажат, че имат определен среден годишен оборот в сферата на дейностите от обхвата на поръчката, отговаря точно на определението на критерия за подбор, основан на тяхното икономическо и финансово състояние по смисъла на член 58, параграф 3 от Директива 2014/24, и следователно попада в обхвата на тази разпоредба. Впрочем от приложение XII към тази директива, свързано с „доказателства[та] за съответствие с критериите за подбор“, и по-точно от част I от приложението, към която препраща член 60, параграф 3 от тази директива, става ясно, че в неизчерпателния списък на доказателствата, които могат да удостоверят икономическото и финансовото състояние на даден икономически оператор, е посочен „оборот[ът] по дейностите, възложени съгласно обществената поръчка“, което потвърждава това тълкуване.
- 72 С оглед на изложените по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 58 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че задължението на икономическите оператори да докажат, че имат определен среден годишен оборот в сферата на дейностите от обхвата на разглежданата обществена поръчка, представлява критерий за подбор, свързан с тяхното икономическо и финансово състояние, по смисъла на параграф 3 от тази разпоредба.

По втория въпрос

- 73 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 58, параграф 3 във връзка с член 60, параграф 3 от Директива 2014/24 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато възлагащият орган изисква от икономическите оператори да имат

определен минимален оборот в сферата от обхвата на разглежданата обществена поръчка, за да докаже икономическото и финансовото си състояние, икономическият оператор може да се позове на приходите, получени от временно обединение на предприятия, към което е принадлежал, само ако той действително е допринесъл, в рамките на определена обществена поръчка, за осъществяването от това обединение на дейност, аналогична на дейността по обществената поръчка, в която посоченият оператор възнамерява да докаже своето икономическо и финансово състояние.

- 74 За да докаже икономическото и финансовото си състояние по смисъла на член 58, параграф 3 от Директива 2014/24, икономическият оператор по принцип може, в съответствие с член 60, параграф 3, първа алинея от тази директива, да представи едно или няколко от свидетелствата, изброени в част I от приложение XII към същата директива. Член 60, параграф 3, втора алинея от директивата предвижда дори, че когато по някаква основателна причина икономическият оператор не е в състояние да представи поисканите от възлагащия орган свидетелства, той може да докаже своето икономическо и финансово състояние с помощта на всеки друг документ, който възлагащият орган счита за подходящ.
- 75 Както става ясно от член 58, параграф 3 от Директива 2014/24, възлагащите органи могат да изискват, по-специално, икономическите оператори да имат определен минимален годишен оборот, включително определен минимален оборот в сферата, попадаща в обхвата на поръчката.
- 76 Така от тази разпоредба следва, че когато определят условията, с които да се гарантира, че икономическите оператори притежават необходимия икономически и финансов капацитет за изпълнение на поръчката, възлагащите органи могат да решат да изискат от тях да са реализирали общ минимален годишен оборот или определен минимален оборот в сферата, обхваната от разглежданата обществена поръчка; възлагащите органи могат дори да комбинират тези две изисквания.
- 77 Въпреки това, дори възлагащият орган да е наложил само условие за определен минимален годишен оборот, без да изисква този минимален оборот да е бил реализиран в обхванатата от поръчката област, няма никаква пречка икономически оператор да може да се позове на приходите, получени от временно обединение на предприятия, към което е принадлежал, дори той да не е допринесъл действително, в рамките на определена обществена поръчка, за осъществяването от това обединение на дейност, аналогична на дейността по обществената поръчка, в която посоченият оператор възнамерява да докаже своето икономическо и финансово състояние.
- 78 Когато обаче възлагащият орган изисква този определен минимален оборот да е реализиран в обхванатата от поръчката област, това изискване преследва двойна цел. Всъщност то цели да се установи икономическото и финансовото състояние на икономическите оператори и спомага да се докажат техническите и професионалните им способности. В подобна хипотеза икономическото и финансовото състояние на оператора, подобно на техническите и професионалните му способности, са специфични за този оператор и се отнасят изключително за него като физическо или юридическо лице.
- 79 Следователно в последната хипотеза, за да докаже икономическото и финансовото си състояние, икономическият оператор може да се позове, в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, на приходите, получени от временно обединение на предприятия, към което е принадлежал, само ако действително е допринесъл, в рамките на

определена обществена поръчка, за осъществяването от това обединение на дейност, аналогична на дейността по обществената поръчка, в която посоченият оператор възнамерява да докаже своето икономическо и финансово състояние.

- 80 В този смисъл, когато икономическият оператор разчита на икономическия и финансовия капацитет на обединение от предприятия, на което е бил член, този капацитет трябва да се преценява с оглед на конкретното участие на оператора и съответно на действителния му принос за извършването на дадена дейност, която обединението е трябвало да осъществи в рамките на определена обществена поръчка (вж. по аналогия решение от 4 май 2017 г., Esaprojekt (C-387/14, EU:C:2017:338, т. 62).
- 81 Освен това в контекста на член 58, параграф 3 от Директива 2014/24 оборотът, който може да се изтъква на основание на тази разпоредба, в посочената в точка 78 от настоящото решение хипотеза следва да се ограничи до оборота, свързан с действителния принос на съответния оператор в дадена дейност, която обединението е трябвало да осъществи в рамките на предходна обществена поръчка.
- 82 Ето защо на втория въпрос следва да се отговори, че член 58, параграф 3 във връзка с член 60, параграф 3 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че когато възлагащият орган изисква от икономическите оператори да имат определен минимален оборот в сферата от обхвата на разглежданата обществена поръчка, за да докаже икономическото и финансовото си състояние, икономическият оператор може да се позове на приходите, получени от временно обединение на предприятия, към което е принадлежал, само ако той действително е допринесъл, в рамките на определена обществена поръчка, за осъществяването от това обединение на дейност, аналогична на дейността по обществената поръчка, в която посоченият оператор възнамерява да докаже своето икономическо и финансово състояние.

По третия въпрос

- 83 С третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 58, параграф 4, член 42 и член 70 от Директива 2014/24 трябва да се тълкуват в смисъл, че могат да се прилагат едновременно към техническо предписание, съдържащо се в процедура за възлагане на обществена поръчка.
- 84 В това отношение следва да се приеме, че Директива 2014/24 не изключва възможността техническите предписания да се разглеждат едновременно като критерии за подбор, свързани с техническите и професионалните способности, и като технически спецификации и/или условия за изпълнение на поръчката по смисъла съответно на член 58, параграф 4, член 42 и член 70 от тази директива.
- 85 Що се отнася до критериите за подбор, свързани с „техническите и професионалните способности“ на икономическите оператори по смисъла на член 58, параграф 4 от Директива 2014/24, следва да се отбележи, че сред средствата за доказването им, изброени в част II от приложение XII към нея, фигурират, съответно в букви ж) и и) от тази част, „указание за мерките за управление на околната среда, които икономическият оператор ще бъде в състояние да прилага при изпълнението на обществената поръчка“ и „декларация за инструментите, съоръженията или техническото оборудване, с което разполага доставчикът на услуги или предприемачът за изпълнение на поръчката“.

- 86 Ако обаче такива средства за доказване са годни да удостоверят „техническите и професионалните способности“ на икономическите оператори, технически предписания като тези относно замърсяващите емисии от превозните средства (стандарт Евро 5) и задължението за оборудване на тези превозни средства с GPS предавател — които са предмет на настоящия спор — изглежда, могат да се отнесат до „техническите ресурси“ на икономическите оператори и следователно да бъдат квалифицирани като критерии за подбор, свързани с техните „технически и професионални способности“, по смисъла на посочения член 58, параграф 4, стига документацията за обществената поръчка да предвижда, че те се изискват конкретно като капацитет, с който оферентите трябва да докажат, че разполагат или ще разполагат своевременно, за да изпълнят поръчката, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 87 Що се отнася до „техническите спецификации“ по смисъла на член 42 от Директива 2014/24, от параграф 3 от тази разпоредба следва, че такива спецификации определят „необходимите характеристики“ на услугите, обхванати от поръчката, и се дефинират посредством изисквания за работните характеристики или функционалните изисквания, по-специално екологичните характеристики, или чрез препратка към технически стандарти. Впрочем параграф 1 от същия член препраща към приложение VII към посочената директива, чиято точка 1, буква б) уточнява, що се отнася до обществените поръчки за доставки или услуги, че техническата спецификация е „във вид на документ, в който се определят изискваните характеристики на продукта или услугата, като [...] ниво на изпълнение спрямо изискванията за опазване на околната среда и климата“. Така разглежданите в главното производство технически предписания, които действително са формулирани като работни характеристики или функционални изисквания и които препращат по-специално към стандарт Евро 5 относно замърсяващите емисии от превозни средства, могат да попаднат и в обхвата на понятието „технически спецификации“.
- 88 Накрая, тъй като предвиждат специални условия относно изпълнението на дадена поръчка, изглеждат свързани с нейния предмет и са посочени в обявлението или в документацията за поръчката, посочените предписания, които отчитат съображенията, свързани с нововъведенията и с околната среда, могат да попаднат и в обхвата на понятието „условия за изпълнение на поръчката“ по смисъла на член 70 от Директива 2014/24, доколкото от документацията за обществената поръчка следва, че те са наложени като условия, на които спечелилият оферент трябва да отговаря на етапа на нейното изпълнение, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 89 В това отношение следва да се уточни, че спазването на условията за изпълнение на поръчката не се преценява при нейното възлагане. Ето защо, ако разглежданото в главното производство предписание бъде квалифицирано като условие за изпълнение и ако спечелилият оферент не го е спазвал при възлагането на обществената поръчка, неспазването на това условие няма да е от значение по въпроса дали поръчката е възложена на Групата в съответствие с разпоредбите на Директива 2014/24.
- 90 Така, от една страна, изискване, съдържащо се в процедура за възлагане на обществена поръчка, като разглежданото в главното производство, може да бъде квалифицирано като критерий за подбор, свързан с техническите и професионалните способности, или като техническа спецификация, и дори като условие за изпълнение на поръчката. От друга страна, тъй като запитващата юрисдикция иска по-специално да се установи дали разглежданите в главното производство предписания са съвместими с правото на Съюза, следва да се добави, че членове 42 и 70 от Директива 2014/24 трябва да се тълкуват в

смисъл, че по принцип допускат предписания, уточняващи някои технически характеристики на превозните средства, които трябва да се използват за доставката на посочените в дадена поръчка услуги, да бъдат налагани в рамките на свързаната с нея процедура за възлагане, при условие че се спазват основните принципи за възлагане на обществените поръчки, прогласени в член 18, параграф 1 от тази директива.

- 91 Следва да се подчертае, че в рамките на третия въпрос запитващата юрисдикция иска да установи също дали квалификацията на въпросните предписания може да окаже влияние върху възможностите за коригиране и поправка на представените оферти.
- 92 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 56, параграф 3 от Директива 2014/24, когато информацията или документацията, която трябва да бъде представена от икономическите оператори, е или изглежда непълна или погрешна или когато липсват конкретни документи, възлагащите органи могат, освен ако националното право, прието в изпълнение на настоящата директива, не предвижда друго, да поискат от съответните икономически оператори да представят, допълнят, пояснят или попълнят съответната информация или документация в подходящ срок, при условие че исканията за това са отправени в пълно съответствие с принципите на равнопоставеност и прозрачност.
- 93 Както следва от постоянната съдебна практика относно тълкуването на разпоредбите на Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, 2004 г., стр. 114, попр. ОВ L 182, стр. 282), основана по-специално на принципа на равно третиране, която следва да се прилага по аналогия в контекста на посочения член 56, параграф 3, искането за пояснения, отправено до икономически оператор по силата на тази разпоредба, все пак не може да компенсира липсата на доказателство или информация, чието представяне се е изисквало съгласно документацията за поръчката, доколкото възлагащият орган е длъжен строго да спазва определените от самия него критерии. Освен това такова искане не може да води дотам, че съответният оферент в действителност да представи нова оферта (вж. по аналогия решения от 29 март 2012 г., SAG ELV Slovensko и др., C-599/10, EU:C:2012:191, т. 40, от 10 октомври 2013 г., Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, т. 36 и 40 и от 28 февруари 2018 г., MA.T.I. SUD и Duemme SGR, C-523/16 и C-536/16, EU:C:2018:122, т. 51 и 52).
- 94 От изложените по-горе съображения следва, че обхватът на правото на възлагащия орган да позволи на спечелилия оферент да допълни или поясни впоследствие първоначалната си оферта зависи от спазването на разпоредбите на член 56, параграф 3 от Директива 2014/24, като се имат предвид по-конкретно изискванията на принципа на равно третиране, а не от това дали разглежданите в главното производство предписания са квалифицирани сами по себе си като критерии за подбор, свързани с „техническите и професионалните способности“ на икономическите оператори по смисъла на член 58, параграф 4 от тази директива, или като „технически спецификации“ по смисъла на член 42 от нея, или пък като „условия за изпълнение“ по смисъла на член 70 от същата директива.
- 95 Ето защо на третия въпрос следва да се отговори, че член 58, параграф 4, член 42 и член 70 от Директива 2014/24 трябва да се тълкуват в смисъл, че могат да се прилагат едновременно към техническо предписание, съдържащо се в процедура за възлагане на обществена поръчка.

По въпроси от четвърти до девети

Предварителни бележки

- 96 Тъй като четвъртият, петият, осмият и деветият въпрос се отнасят до тълкуването на разпоредби от Директива 2016/943, следва да се определи дали тя е приложима, от една страна, към положение, при което възлагащият орган е сезиран от оферент с искане за предоставяне на информация, която се счита за поверителна и се съдържа в офертата на конкурент, и евентуално с подадена по административен ред жалба срещу решението за отхвърляне на това искане в рамките на задължителна досъдебна процедура, както и от друга страна, когато съд е сезиран с жалба срещу решението на възлагащия орган да отхвърли това искане.
- 97 С оглед на целта, посочена в член 1, параграф 1 във връзка със съображение 4, Директива 2016/943 се отнася само до незаконното придобиване, използване и разкриване на търговска тайна и не предвижда мерки за защита на поверителността на търговските тайни в други видове съдебни производства, като например процедурите за възлагане на обществени поръчки.
- 98 Освен това член 4, параграф 2, буква а) от тази директива предвижда, че придобиването на търговска тайна без съгласието на притежателя на търговската тайна се счита за незаконно, когато се извършва чрез нерегламентиран достъп, присвояване или копиране на документи, предмети, материали, вещества или електронни документи, които са под законния контрол на притежателя на търговската тайна и съдържат търговската тайна или от които тя може да бъде извлечена.
- 99 Освен това, както следва от член 1, параграф 2, буква в) от посочената директива, тя не засяга прилагането на правилата на Съюза или националните правила, които изискват или позволяват институциите и органите на Съюза или на националните публични органи да разкриват информация, предоставена от предприятията, която тези институции и органи притежават съгласно и в съответствие със задълженията и правомощията, предвидени в правото на Съюза или националното право. От своя страна съображение 18 от Директива 2016/943, в светлината на което трябва да се тълкува тази разпоредба, уточнява, че директивата не следва да освобождава публичните органи от задълженията за поверителност, с които последните са обвързани във връзка с информация, предоставена от притежателите на търговски тайни, независимо дали тези задължения са определени в правото на Съюза, или в националното право. При това положение следва да се приеме, че Директива 2016/943 не освобождава публичните органи от задълженията за поверителност, които могат да произтичат от Директива 2014/24.
- 100 Накрая, член 3, параграф 2 от Директива 2016/943 гласи, че придобиването, използването или разкриването на търговска тайна се счита за законно, доколкото такова придобиване, използване или разкриване се изисква или разрешава от правото на Съюза или националното право.
- 101 В този контекст следва да се отбележи, че член 21 от Директива 2014/24 във връзка със съображение 51 предвижда, че възлагащият орган по принцип не може да разкрива информация, предоставена му от икономическите оператори, която те са определили като

поверителна, и може да наложи на икономическите оператори изисквания, имащи за цел защитата на поверителния характер на информацията, която възлагащите органи предоставят в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка.

- 102 Следователно, за да даде полезен отговор на запитващата юрисдикция, Съдът ще тълкува релевантните разпоредби на директиви 2014/24 и 89/665, които уточняват по-специално особените правила, приложими за възлагащите органи и за националните съдилища, що се отнася до защитата на поверителността на документите, които са им представени в рамките на процедури за възлагане на обществени поръчки.

По пети, шести и седми въпрос

- 103 С петия, шестия и седмия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 1, параграф 1, четвърта алинея, член 1, параграфи 3 и 5 и член 2, параграф 1, буква б) от Директива 89/665 трябва да се тълкуват в смисъл, че решението, с което възлагащ орган отказва да предостави на икономически оператор считаната за поверителна информация, съдържаща се в документите за кандидатстване или в офертата на друг икономически оператор, представлява акт, който може да бъде обжалван, а когато държавата членка, на чиято територия протича въпросната процедура за възлагане на обществена поръчка, е предвидила задължителна досъдебна процедура за взетите от възлагащите органи решения, преди да бъде обжалвано по съдебен ред, посоченото решение трябва първо да бъде обжалвано по този административен ред.
- 104 В това отношение от член 1, параграф 1, четвърта алинея от Директива 89/665 следва, че държавите членки трябва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че по-специално по отношение на обществените поръчки, попадащи в обхвата на Директива 2014/24, решенията, взети от възлагащите органи, могат да бъдат ефективно преразглеждани, и по-специално колкото е възможно най-бързо в съответствие с условията, посочени в членове 2—2е от Директива 89/665, на основание че тези решения са в нарушение на правото на Съюза в областта на обществените поръчки или националните разпоредби, транспониращи това право. Съгласно член 1, параграф 3 от тази директива процедурите по преразглеждане трябва да са достъпни съгласно подробни разпоредби, които държавите членки могат да установят, най-малко за всяко лице, имащо или имало интерес от получаването на определена обществена поръчка и на което е нанесена или рискува да бъде нанесена вреда от твърдяно нарушение.
- 105 Освен това от практиката на Съда следва, че понятието „решения [...], взети от възлагащите органи“ трябва да се тълкува широко. Всъщност с употребата на израза „по отношение на обществените поръчки“ текстът на член 1, параграф 1, четвърта алинея от Директива 89/665 предполага, че всяко решение на възлагащия орган, за което се прилагат правните норми на Съюза в областта на обществените поръчки и което може да наруши тези норми, подлежи на съдебния контрол, предвиден в членове 2—2е от същата директива. Следователно този текст се отнася общо до решенията на възлагащия орган, без да провежда разграничение между тях в зависимост от съдържанието им или момента да приемянето им, и не предвижда никакво ограничение, що се отнася до естеството или съдържанието на посочените решения (вж. в този смисъл решение от 5 април 2017 г., C-391/15, Marina del Mediterráneo и др., C-391/15, EU:C:2017:268, т. 26 и 27 и цитираната съдебна практика).

- 106 Това широко тълкуване на понятието „подлежащи на обжалване решения“, което по-специално е накарало Съда да приеме, че решението на възлагащия орган да допусне икономически оператор до участие в процедура за възлагане на поръчка, представлява решение по смисъла на член 1, параграф 1, четвърта алинея от Директива 89/665 (решение от 5 април 2017 г., *Marina del Mediterráneo* и др., C-391/15, EU:C:2017:268, т. 28 и вж. в този смисъл, що се отнася до параграф 3 на тази разпоредба, определение от 14 февруари 2019 г., *Cooperativa Animazione Valdocco*, C-54/18, EU:C:2019:118, т. 36), трябва да се прилага и за решението, с което възлагащият орган отказва да предостави на икономически оператор считаната за поверителна информация, представена от кандидат или оферент.
- 107 Най-напред, доколкото със седмия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали неизбраният оферент може да сезира съда единствено относно отказа да му се предостави считаната за поверителна информация, без да оспорва и законосъобразността на другите решения на възлагащия орган, достатъчно е преди всичко да се констатира, че в Директива 89/665 няма разпоредба, която възпрепятства такъв оферент да подаде жалба срещу решението, с което възлагащият орган отказва да му предостави такава информация, независимо от съдържанието и обхвата на това решение.
- 108 По-нататък, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 77 и 78 от заключението си, такава констатация се потвърждава от целите за ефективност и бързина, посочени в член 1, параграф 1, четвърта алинея от тази директива.
- 109 Накрая, що се отнася до въпроса дали обжалване по съдебен ред на решение, с което възлагащият орган отказва да предостави на икономически оператор считаната за поверителна информация, представена от кандидат или оферент, трябва първо да се предхожда от жалба по административен ред, когато държавата членка, на чиято територия протича процедурата за възлагане на разглежданата обществена поръчка, е предвидила задължителна досъдебна процедура, следва да се отбележи, че макар член 1, параграф 5 от Директива 89/665 да предвижда, че държава членка може да изисква заинтересованото лице първо да поиска преразглеждане от възлагащия орган, преди да сезира съда, все пак посочената разпоредба не урежда нито тази процедура по преразглеждане, нито реда и условията за нейното прилагане.
- 110 Следователно, когато съгласно член 1, параграф 5 от посочената директива държавата членка, на чиято територия протича процедурата за възлагане на разглежданата обществена поръчка, е предвидила, че всеки, който иска да оспори взето от възлагащия орган решение, трябва, преди да сезира съда, да подаде жалба по административен ред, тази държава членка може също така да предвиди, при спазване на принципите на равностойност и ефективност, че преди да бъде обжалвано решението, с което възлагащият орган отказва да предостави на икономически оператор считаната за поверителна информация, съдържаща се в документите за кандидатстване или в офертата на друг икономически оператор, то трябва да бъде обжалвано по административен ред пред възлагащия орган.
- 111 Видно от изложените по-горе съображения на петия, шестия и седмия въпрос следва да се отговори, че член 1, параграф 1, четвърта алинея, член 1, параграфи 3 и 5 и член 2, параграф 1, буква б) от Директива 89/665 трябва да се тълкуват в смисъл, че решението, с което възлагащ орган отказва да предостави на икономически оператор считаната за поверителна информация, съдържаща се в документите за кандидатстване или в офертата на друг икономически оператор, представлява акт, който може да бъде обжалван, а когато държавата членка, на чиято територия протича въпросната процедура за възлагане на

обществена поръчка, е предвидила, че всеки, който иска да оспори взето от възлагащия орган решение, преди да сезира съда, трябва да подаде жалба по административен ред, тази държава членка може да предвиди и че преди да бъде обжалвано по съдебен ред, посоченото решение за отказ да се предостави достъп трябва първо да бъде обжалвано по този административен ред.

По четвърти, осми и девети въпрос

112 С четвъртия, осмия и деветия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграфи 3 и 5 от Директива 89/665, както и член 21 от Директива 2014/24 трябва да се тълкуват в смисъл, че възлагащият орган, а евентуално и компетентният национален съд са длъжни да предоставят на икономическия оператор, който е поискал това, цялата информация, съдържаща се в предоставената от конкурент документация, включително и съдържащата се в нея поверителна информация. Тази юрисдикция иска също да се установи дали в случай на отказ да се предостави информация, тъй като е поверителна, възлагащият орган трябва да мотивира позицията си относно тази поверителност.

– По обхвата на задължението на възлагащия орган да защити поверителната информация и задължението за мотивиране

113 Съгласно член 21, параграф 1 от Директива 2014/24, освен ако не е предвидено друго в нея или в националното право, на което е подчинен възлагащият орган, по-специално законодателството относно достъпа до информация, и без да се засягат задълженията, свързани с обявяването на възложените поръчки и с информацията за кандидати и оференти по смисъла на членове 50 и 55 от тази директива, възлагащият орган не може да разкрива информация, предоставена му от икономическите оператори, която те са определили като поверителна, включително, но не само, технически или търговски тайни и поверителните аспекти на офертите. Член 21, параграф 2 от тази директива гласи, че възлагащите органи могат да наложат на икономическите оператори изисквания, имащи за цел защитата на поверителния характер на информацията, която възлагащите органи предоставят в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка.

114 Освен това няма съмнение, че член 55, параграф 2, буква в) от Директива 2014/24 позволява изрично на всеки оферент, който е подал допустима оферта, да поиска от възлагащият орган да го уведоми по най-бързия възможен начин и във всички случаи не по-късно от 15 дни след получаване на писменото искане, за характеристиките и относителните предимства на избраната оферта, както и за името на спечелилия оферент. Член 50, параграф 4 и член 55, параграф 3 от тази директива обаче предвиждат, че възлагащите органи могат да решат да откажат достъп до определена информация, свързана с възлагането на поръчката, по-специално когато разкриването ѝ би било в противоречие с обществен интерес поради други причини, би увредило законните търговски интереси на конкретен публичен или частен икономически оператор или би накърнило лоялната конкуренция между икономическите оператори.

115 В това отношение следва да се припомни, че главната цел на правилата на Съюза в областта на обществените поръчки включва да се осигури ненарушено конкурентно начало във всички държави членки и че за постигането на тази цел е важно възлагащите органи да не разкриват информация, свързана с процедурите за възлагане на обществени поръчки,

чието съдържание може да бъде използвано за нарушаване на конкуренцията било в процедура за възлагане, която е в ход, било в последващи процедури за възлагане. Освен това задължението да се мотивира решението, с което се отхвърля офертата на оферент в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка, не означава, че той трябва да разполага с пълна информация относно характеристиките на избраната от възлагащия орган оферта. Всъщност, тъй като процедурите за възлагане на обществени поръчки са основани на отношение на доверие между възлагащите органи и икономическите оператори, последните трябва да могат да предоставят на възлагащите органи всяка полезна информация във връзка с процедурата за възлагане, без да се страхуват, че те предоставят на трети лица информация, чието разкриване би могло да причини вреди на споменатите оператори (вж. в този смисъл решения от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 34—36 и от 15 юли 2021 г., Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП, C-584/20 Р и C-621/20 Р, EU:C:2021:601, т. 112 и цитираната съдебна практика).

- 116 От разпоредбите на Директива 2014/24, цитирани в точки 113 и 114 от настоящото решение, както и от посочената в точка 115 от него съдебна практика следва, че възлагащият орган, сезиран от икономически оператор с искане за предоставяне на информация, която се счита за поверителна и се съдържа в офертата на конкурента, на който е била възложена поръчката, по принцип не трябва да предоставя тази информация.
- 117 Както обаче отбелязва по същество генералният адвокат в точки 40 и 41 от заключението си, възлагащият орган не може да бъде обвързан само от твърдението на икономически оператор, че представената информация е поверителна. Всъщност такъв оператор трябва да докаже, че информацията, срещу чието разкриване възразява, действително е поверителна, като например установи, че тя съдържа технически или търговски тайни, че съдържанието ѝ би могло да се използва за нарушаване на конкуренцията или че разкриването ѝ би могло да му причини вреди.
- 118 Следователно, ако възлагащият орган има съмнения относно поверителния характер на представената от посочения оператор информация, още преди да вземе решение, с което да позволи достъпа на заявителя до тази информация, той трябва да даде възможност на съответния оператор да приведе допълнителни доказателства, за да гарантира спазването на неговото право на защита. Всъщност с оглед на вредата, която може да следва от неправомерното предоставяне на определена информация на конкурент, възлагащият орган трябва, преди да предостави тази информация на страна по спора, да даде възможност на съответния икономически оператор да се позове на поверителния характер или характера на търговска тайна на тази информация (вж. по аналогия решение от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 54).
- 119 Освен това възлагащият орган трябва да се увери, че решението, което възнамерява да вземе в отговор на искането на икономически оператор да му бъде съобщена информацията, съдържаща се в представената от конкурент документация, съответства на правилата за възлагане на обществени поръчки, посочени в Директива 2014/24, и особено на правилата относно защитата на поверителната информация, споменати в точки 113 и 114 от настоящото решение. Същото задължение възлагащият орган има и когато съгласно член 1, параграф 5 от Директива 89/665 неговата държава членка се е възползвала от възможността да обвърже правото на обжалване по съдебен ред на решенията, взети от възлагащите органи, от задължението преди това да бъдат обжалвани по административен ред пред тези органи.

- 120 Освен това следва да се уточни, че когато отказва да предостави поверителната информация на икономически оператор на някой от неговите конкуренти или когато е сезиран в рамките на задължителна досъдебна процедура с подадена по административен ред жалба срещу отказа му да разкрие такава информация, възлагащият орган трябва да се съобрази и с общия принцип на правото на Съюза относно добра администрация, включващ изисквания, които държавите членки трябва да спазват, когато прилагат правото на Съюза (решение от 9 ноември 2017 г., *LS Customs Services*, C-46/16, EU:C:2017:839, т. 39 и цитираната съдебна практика). Сред тези изисквания задължението да се мотивират приетите от националните органи решения, е от особено значение, тъй като позволява на адресатите им да защитят правата си и да решат, разполагайки с цялата необходима информация, дали има смисъл да ги обжалват пред съд. Това задължение е необходимо и за да позволи на съдилищата да упражнят контрол за законосъобразност на посочените решения, и следователно е едно от условията за ефективност на съдебния контрол, гарантиран в член 47 от Хартата (вж. в този смисъл решения от 15 октомври 1987 г., *Heylens и др.*, 222/86, EU:C:1987:442, т. 15, от 9 ноември 2017 г., *LS Customs Services*, C-46/16, EU:C:2017:839, т. 40 и от 15 юли 2021 г., *Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП*, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 103).
- 121 Освен това принципът на защита на поверителната информация, както и на търговските тайни трябва да се прилага така, че да се съгласува с изискванията за ефективна съдебна защита и спазването на правото на защита на страните по спора (решение от 14 февруари 2008 г., *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 51 и 52 и цитираната съдебна практика).
- 122 За да може забраната по член 21, параграф 1 от Директива 2014/24 за разкриване на предоставената от икономическите оператори поверителна информация да се претегли спрямо общия принцип на правото на Съюза на добра администрация, от който произтича задължението за мотивиране, възлагащият орган трябва ясно да посочи мотивите, поради които счита, че информацията, до която се иска достъп, или поне някои части от нея, е поверителна.
- 123 Освен това при посоченото претегляне трябва да се отчете фактът, че без достатъчно информация, която да му позволи да провери дали решението на възлагащия орган да възложи разглежданата поръчка на друг оператор е неправилно или незаконосъобразно, неизбраният оферент на практика няма да има възможност да отстоява предвиденото в член 1, параграфи 1 и 3 от Директива 89/665 право на ефективна защита срещу това решение било то при обжалване пред възлагащия орган в съответствие с параграф 5 от този член, било то при съдебно обжалване. При това положение, за да не наруши това право, възлагащият орган трябва не само да мотивира решението си да третира някои данни като поверителни, но и да съобщи в неутрална форма — доколкото е възможно и при условие че това съобщаване може да запази поверителния характер на конкретни части от тези данни, за които на това основание защитата е обоснована — същественото съдържание на данните на поискалия ги оферент, и по-специално съдържанието на данните относно ключовите аспекти на неговото решение и избраната оферта.
- 124 Всъщност задължението на възлагащия орган да защити поверителността на считаната за поверителна информация на икономическия оператор, на който е била възложена обществената поръчка, не бива да се тълкува толкова разширително, че да изпразни от съдържанието му задължението за мотивиране (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2021 г., *Комисия/Landesbank Baden-Württemberg и ЕСП*, C-584/20 P и C-621/20 P, EU:C:2021:601, т. 120) и да лиши от полезно действие член 1, параграфи 1 и 3 от Директива

89/665, който по-конкретно определя задължението на държавите членки да предвидят ефективно преразглеждане. За тази цел възлагащият орган може по-специално и доколкото приложимото за него национално право допуска това, да съобщи в обобщена форма някои аспекти от кандидатурата или офертата, както и техническите им характеристики по такъв начин, че поверителната информация да не може да бъде идентифицирана.

- 125 Впрочем следва да се припомни, че в приложение на член 21, параграф 2 от Директива 2014/24 възлагащите органи могат да наложат на икономическите оператори изисквания, имащи за цел защитата на поверителния характер на информацията, която възлагащите органи предоставят в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка. Така, ако се приеме, че неповерителната информация е подходяща за тази цел, възлагащият орган ще може да използва и тази възможност, за да осигури, че е спазено правото на ефективно средство за защита на неизбрания оферент, като поиска от оператора, чиято оферта е била избрана, да му предостави неповерителна версия на документите, съдържащи поверителна информация.
- 126 Накрая следва да се уточни, че във всички случаи възлагащият орган е длъжен да уведоми своевременно, преди да пристъпи към изпълнението на това решение, съответния икономически оператор за решението си да предостави на един от конкурентите му информация, за която този оператор твърди, че е поверителна, за да може последният да поиска от възлагащия орган или от компетентния национален съд да постанови временни мерки като посочените в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 89/665 и така да се избегне опасността да му бъде причинена непоправима вреда.

– По обхвата на задължението на компетентния национален съд да защити поверителната информация

- 127 Що се отнася до задълженията на компетентния национален съд при съдебно обжалване на решение на възлагащия орган да отхвърли изцяло или частично искане за достъп до информацията, представена от икономическите оператори, чиято оферта е била избрана, следва да се припомни и че член 1, параграфи 1 и 3 от Директива 89/665, предназначен да защити икономическите оператори от произвола на възлагащия орган, цели да се осигури наличието на ефективни процедури за преразглеждане, във всички държави членки, за да се гарантира ефективното прилагане на правилата на Съюза в областта на възлагането на обществени поръчки, по-специално на етап, на който нарушенията все още могат да бъдат отстранени (вж. в този смисъл решение от 15 септември 2016 г., *Star Storage* и др., C-439/14 и C-488/14, EU:C:2016:688, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 128 Държавите членки следва също да приемат процесуалните правила за съдебните производства, предназначени да гарантират защитата на правата, които правото на Съюза предоставя на кандидатите и на оферентите, претърпели вреди от решения на възлагащите органи, за да се гарантира, че няма да бъдат засегнати нито ефективността на Директива 89/665, нито правата, предоставени на частноправните субекти от правото на Съюза. Освен това, както следва от съображение 36 от нея, Директива 2007/66, а следователно и Директива 89/665, която тя изменя и допълва, имат за цел да осигурят пълно спазване на правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, предвидено в член 47, първа и втора алинея от Хартата (вж. в този смисъл решение от 15 септември 2016 г., *Star Storage* и др., C-439/14 и C-488/14, EU:C:2016:688, т. 42—46 и цитираната съдебна практика). Следователно, когато определят процесуалните правила за

съдебните производства, държавите членки трябва да гарантират спазването на това право. Така въпреки липсата на правила в правото на Съюза относно условията за завеждане на дела пред националните юрисдикции и за да се определи интензивността на съдебния контрол върху националните решения, приети съгласно акт от правото на Съюза, следва да се вземе предвид целта на акта и да се гарантира, че не се засяга неговата ефективност (решение от 26 юни 2019 г., Craeynest и др., C-723/17, EU:C:2019:533, т. 46 и цитираната съдебна практика).

- 129 Въпреки това, във връзка с жалба относно процедура за възлагане на обществена поръчка, принципът на състезателност не включва правото на неограничен и абсолютен достъп на страните до съвкупната информация относно съответната процедура за възлагане, която е предоставена на органа, отговорен за обжалването (вж. в този смисъл решение от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 51). Напротив, както бе отбелязано по същество в точка 121 от настоящото решение в контекста на задълженията на възлагащите органи в това отношение, задължението на неизбрания оферент да бъде представена достатъчно информация, за да се гарантира правото му на ефективна защита, трябва да се претегли спрямо правото на други икономически оператори да бъдат защитени поверителната им информация и търговските им тайни.
- 130 Следователно компетентният национален съд трябва да провери —като вземе предвид изцяло както необходимостта да се запази общественият интерес от поддържане на лоялна конкуренция в рамките на процедурите за възлагане на обществени поръчки, така и необходимостта да се защити действително поверителната информация, и особено търговските тайни на участниците в процедурата за обществена поръчка — дали възлагащият орган правилно е приел, че информацията, която е отказал да предостави на заявителя, е поверителна. За тази цел компетентният национален съд трябва да извърши цялостна проверка на всички релевантни фактически и правни обстоятелства. Той трябва да може и да разполага с изискваната информация, включително поверителната информация и търговските тайни, за да бъде в състояние да се произнесе при пълно познаване на делото (вж. в този смисъл решение от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 53).
- 131 Дори да се предположи, че посоченият съд също счете, че въпросната информация има поверителен характер, който не допуска разкриването ѝ на конкурентите на съответния оператор, важно е да се припомни, че както Съдът е постановил, макар по общо правило принципът на състезателност да предполага правото на страните в процеса да се запознаят с представените пред съда доказателства и становища и да ги обсъдят, в някои случаи може да е необходимо да бъде отказан достъп на страните до определена информация, за да се защитят основните права на трето лице или да се запази значим обществен интерес (решение от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 47).
- 132 Сред основните права, които могат да бъдат защитени по този начин, обаче е правото на зачитане на личния живот и на тайната на съобщенията, прогласено в член 7 от Хартата, както и правото на защита на търговските тайни, признато от Съда като общ принцип на правото на Съюза (вж. в този смисъл решение от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 48 и 49).
- 133 Така, като се има предвид колко е важна защитата на поверителната информация, както бе отбелязано по-специално в точки 131 и 132 от настоящото решение, органът, отговорен за производство по обжалване в областта на възлагането на обществени поръчки, при

необходимост трябва да може да реши, че определена информация, съдържаща се в преписката, с която разполага, не трябва да бъде предоставена на страните и на адвокатите им (вж. в този смисъл решение от 14 февруари 2008 г., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, т. 43).

- 134 Освен това трябва да се уточни, че след като компетентният национален съд счита, че възлагащият орган правилно и достатъчно мотивирано е решил, че исканата информация не може да бъде съобщена поради поверителния ѝ характер, като се имат предвид задълженията на този възлагащ орган по силата на принципа на ефективна съдебна защита, припомнени в точки 121—123 от настоящото решение, поведението на посочения орган в това отношение не може да бъде критикувано с довода, че е защитил прекалено интересите на икономическия оператор, чиято поверителна информация е поискана.
- 135 Компетентният национален съд трябва също така да провери и дали са достатъчни мотивите на решението, с което възлагащият орган е отказал да разкрие поверителната информация или на решението, с което е отхвърлил подадената по административен ред жалба срещу предходното решение за отказ, за да позволи, в съответствие със съдебната практика, посочена в точка 120 от настоящото решение, от една страна, на заявителя да защити правата си и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали има смисъл да обжалва пред съд това решение, и от друга страна, на съдилищата да упражнят контрол за неговата законосъобразност. Освен това, като се има предвид вредата, която може да произтече за даден икономически оператор от неправомерното предоставяне на определена информация на конкурент, компетентният национален съд трябва да съвмести правото на заявителя на ефективни правни средства за защита по смисъла на член 47 от Хартата и правото да бъде защитена поверителната информация на този оператор.
- 136 Накрая, компетентният национален съд трябва да може да отмени решението за отказ или решението, с което е отхвърлена подадената по административен ред жалба, ако те са незаконосъобразни, и евентуално да върне делото на възлагащия орган, или дори сам да постанови ново решение, ако неговото национално право разрешава това. Доколкото в рамките на деветия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи дали съдът, сезиран с искане за разкриване на поверителна информация, трябва сам да проверява не само нейната релевантност, но и последиците ѝ относно законосъобразността на процедурата за възлагане на поръчка, достатъчно е да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 3 от Директива 89/665 държавите членки определят подробните разпоредби, които уреждат процедурите за преразглеждане на решенията, взети от възлагащите органи.
- 137 Предвид изложените по-горе съображения на четвърти, осми и девети въпрос следва да се отговори, че:
- член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграфи 3 и 5 от Директива 89/665, както и член 21 от Директива 2014/24, в светлината на общия принцип на правото на Съюза на добра администрация, трябва да се тълкуват в смисъл, че възлагащият орган, от който икономически оператор е поискал предоставяне на информация, която се счита за поверителна и се съдържа в офертата на конкурента, на който е възложена поръчката, не е длъжен да предоставя тази информация, когато това би довело до нарушение на правилата на правото на Съюза относно защитата на поверителната информация, дори ако искането на икономическия оператор е направено във връзка с негова жалба относно законосъобразността на преценката, която възлагащият орган е дал на офертата на конкурента. Когато откаже да предостави такава информация или когато с такъв отказ отхвърли жалбата, подадена по административен ред от икономически

оператор относно законосъобразността на преценката по офертата на съответния конкурент, възлагащият орган е длъжен да претегли правото на заявителя на добра администрация спрямо правото на конкурента да бъде защитена неговата поверителна информация, така че решението на възлагащия орган да откаже разкриване на информация или да отхвърли жалба срещу такъв отказ да бъде мотивирано, а правото на неизбрания оферент на ефективна защита да не бъде лишено от полезно действие,

- член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграфи 3 и 5 от Директива 89/665, както и член 21 от Директива 2014/24, в светлината на член 47 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че компетентният национален съд, сезиран с жалба срещу решението на възлагащия орган за отказ да предостави на икономически оператор информация, която се счита за поверителна и се съдържа в документацията, представена от конкурента, на който е възложена поръчката, или пък с жалба срещу решението на възлагащия орган да отхвърли подадената срещу такова решение за отказ жалба по административен ред, е длъжен да претегли правото на заявителя на ефективни правни средства за защита спрямо правото на неговия конкурент да бъде защитена поверителната му информация и търговските му тайни. За тази цел посоченият съд, който следва непременно да разполага с необходимата информация — включително с поверителната информация и търговските тайни, за да е в състояние да се произнесе при пълно познаване на делото по въпроса дали посочената информация може да бъде предоставена — трябва да разгледа всички относими фактически и правни обстоятелства. Той трябва също така да може да отмени решението за отказ или решението за отхвърляне на подадената по административен ред жалба, ако те са незаконосъобразни, и евентуално да върне делото на възлагащия орган, или дори сам да постанови ново решение, ако неговото национално право разрешава това.

По десетия въпрос

- 138 С десетия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 57, параграф 4 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че национален съд, сезиран със спор между икономически оператор, на който поръчката не е възложена, и възлагащ орган, може, от една страна, да се отклони от направената от този орган преценка относно законосъобразността на поведението на икономическия оператор, на който поръчката е възложена, и следователно в решението си да приложи всички необходими последици от това, и от друга страна, да разгледа служебно допуснатата от възлагащия орган грешка в преценката.
- 139 Съгласно член 57, параграф 4 от Директива 2014/24 възлагащите органи, по собствена инициатива или по искане на държавите членки, могат да изключат от участие в процедура за възлагане на обществена поръчка всеки икономически оператор, който се намира в което и да е от посочените в тази разпоредба положения.
- 140 В самото начало следва да се отбележи, доколкото в текста на десетия си въпрос запитващата юрисдикция изрично се позовава на решение от 3 октомври 2019 г., *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* (C-267/18, EU:C:2019:826), че това решение се отнася до правомощията на самия възлагащ орган да извърши собствена оценка на някое от факултативните основания за изключване, посочени в член 57, параграф 4 от Директива 2014/24, така че то няма пряко значение за преценката на отговора на този въпрос, който се отнася до правомощията на съда, сезиран със спор между неизбрания оферент и възлагащия орган.

- 141 В това отношение Съдът действително е отбелязал в точки 28 и 34 от решение от 19 юни 2019 г., Меса (C-41/18, EU:C:2019:507), че от текста на посочената разпоредба е видно, че единствено възлагащият орган, а следователно не националният съд е натоварен със задачата да прецени на етапа на подбора на оферентите дали даден икономически оператор трябва да бъде изключен от процедура за възлагане на обществена поръчка.
- 142 Това тълкуване обаче е извършено предвид контекста на делото, по което е постановено посоченото решение, в което Съдът е трябвало да разгледа национална правна уредба, предвиждаща, че обжалването по съдебен ред на решението за прекратяване на договор за обществена поръчка, взето от възлагащ орган поради допуснати при неговото изпълнение сериозни неизправности, е възпрепятствало възлагащия орган, открил нова процедура за възлагане на обществена поръчка, да направи на етапа на подбора на оферентите каквато и да било преценка на надеждността на оператора с прекратения договор (решение от 19 юни 2019 г. Меса, C-41/18, EU:C:2019:507, т. 42).
- 143 При все това решението, с което възлагащ орган отказва, макар и косвено, да изключи икономически оператор от процедура за възлагане на обществена поръчка на някое от факултативните основания за изключване, предвидени в член 57, параграф 4 от Директива 2014/24, трябва задължително да може да бъде оспорено от всяко лице, което има или имало интерес да получи определена обществена поръчка, както и от всяко лице, което е било или е имало опасност да бъде оцетено от нарушение на тази разпоредба, тъй като в противен случай няма да бъде спазено правото на ефективна защита, което в областта на възлагането на обществени поръчки е гарантирано от член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграф 3 от Директива 89/665, както и от член 47 от Хартата.
- 144 Следователно в рамките на спор между кандидат или оферент, на който поръчката не е възложена, и възлагащ орган националният съд може да провери извършената от органа преценка по въпроса дали по отношение на икономическия оператор, на който е възложена поръчката, са изпълнени условията за прилагане на някое от факултативните основания за изключване, посочени в член 57, параграф 4 от Директива 2014/24, и следователно този съд може да се отклони от посочената оценка. Така, в зависимост от случая, съдът може да се произнесе в този смисъл по същество или да върне делото за тази цел на възлагащия орган или на компетентния национален съд.
- 145 Правото на Съюза обаче не задължава националните съдилища служебно да вземат предвид нарушение на разпоредбите на правото на Съюза, когато разглеждането на това нарушение би ги принудило да излязат извън определените им рамки, и по-специално извън рамките на спора, така както е очертан от страните, като се основат на факти и обстоятелства, различни от тези, на които е основала своето искане страната, която има интерес от прилагането на посочените разпоредби (вж. в този смисъл решения от 14 декември 1995 г., van Schijndel и van Veen, C-430/93 и C-431/93, EU:C:1995:441, т. 21 и 22 и от 19 декември 2018 г., Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust и Coopservice, C-216/17, EU:C:2018:1034, т. 40).
- 146 Всъщност съгласно постоянната съдебна практика при липса на правна уредба на Съюза по въпроса всяка държава членка трябва да уреди, в съответствие с принципа на процесуална автономия на държавите членки, процесуалните правила на административните и съдебните производства, предназначени да гарантират защитата на правата, които субектите на правото черпят от правото на Съюза. Тези процесуални правила обаче не трябва, по-специално, да са по-неблагоприятни от правилата, които уреждат аналогични

производства за защита на правата, произтичащи от вътрешния правен ред, съобразно принципа на равностойност (решение от 6 октомври 2015 г., *Orizzonte Salute*, С-61/14, ЕУ:С:2015:655, т. 46 и цитираната съдебна практика).

- 147 Така национален съд може служебно да вземе предвид нарушаването от икономически оператор на член 57, параграф 4 от Директива 2014/24 само ако националното му право го оправомощава за това (вж. в този смисъл решение от 14 декември 1995 г., *van Schijndel и van Veen*, С-430/93 и С-431/93, ЕУ:С:1995:441, т. 13 и 14).
- 148 С оглед на изложените по-горе съображения на десетия въпрос следва да се отговори, че член 57, параграф 4 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че национален съд, сезиран със спор между икономически оператор, на който поръчката не е възложена, и възлагащ орган, може да се отклони от направената от този орган преценка относно законосъобразността на поведението на икономическия оператор, на който поръчката е възложена, и следователно в решението си да приложи всички необходими последици от това. От друга страна, в съответствие с принципа на равностойност такъв съд може да разгледа служебно допуснатата от възлагащия орган грешка в преценката само ако националното право позволява това.

По единадесетия въпрос

- 149 С единадесетия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 63, параграф 1, втора алинея във връзка с член 57, параграфи 4 и 6 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че когато икономически оператор, член на група икономически оператори, е виновен за сериозно изопачаване на данни при предоставянето на информацията, необходима, за да се удостовери, че няма основания групата да бъде изключена или че тя изпълнява критериите за подбор, без неговите партньори да са знаели за това изопачаване на данни, срещу всички членове на групата може да бъде постановена мярка за изключване от всяка процедура за възлагане на обществена поръчка.
- 150 В това отношение следва да се припомни, че член 63, параграф 1, първа алинея от Директива 2014/24 предвижда правото на икономически оператор да използва за конкретна поръчка капацитета на други субекти, независимо от правния характер на отношенията му с тях, за да изпълни както критериите за икономическото и финансовото състояние, посочени в член 58, параграф 3 от тази директива, така и критериите за техническите и професионалните способности, посочени в член 58, параграф 4 от нея (решение от 3 юни 2021 г., *Rad Service и др.*, С-210/20, ЕУ:С:2021:445, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 151 По силата на член 59, параграф 1, втора и трета алинея от Директива 2014/24 икономическият оператор, който възнамерява да се позове на това право, трябва при подаване на своето заявление за участие или оферта да предаде на възлагащия орган единен европейски документ за обществени поръчки (ЕЕДОП), с който този оператор потвърждава, че както самият той, така и субектите, чийто капацитет възнамерява да използва, не се намират в някое от положенията, посочени в член 57 от тази директива, което трябва или може да доведе до изключване на икономически оператор и/или че съответният критерий за подбор е изпълнен.

- 152 В такъв случай по силата на член 63, параграф 1, втора алинея от Директива 2014/24 възлагащият орган трябва да провери по-специално дали по отношение на този икономически оператор или на някой от тези субекти са налице основанията за изключване, посочени в член 57 от тази директива. Ако това е така, той може да изиска — или неговата държава членка може да го задължи да изиска — от съответния икономически оператор да замени субект, чийто капацитет възнамерява да използва, но по отношение на който има незадължителни основания за изключване.
- 153 Следва обаче да се уточни, че още преди да изиска от оферент да замени субект, чийто капацитет възнамерява да използва, тъй като този субект се намира в някое от положенията, посочени в член 57, параграфи 1 и 4 от Директива 2014/24, член 63 от тази директива предполага възлагащият орган да даде на този оферент и/или на този субект възможността да му представи корективните мерки, които евентуално е приел, за да отстрани констатираната нередовност, и следователно да докаже, че може отново да се счита за надежден субект (вж. в този смисъл решение от 3 октомври 2019 г., *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj* 93, С-267/18, ЕU:С:2019:826, т. 37 и от 3 юни 2021 г., *Rad Service* и др., С-210/20, ЕCLI:ЕU:С:2021:445, т. 36).
- 154 Това тълкуване на член 63, параграф 1, втора алинея от тази директива може да осигури полезното действие на член 57, параграф 6, първа алинея от посочената директива, който гарантира по принцип правото на всеки икономически оператор, който се намира в някое от положенията, посочени в параграфи 1 и 4 от тази разпоредба, да представи доказателства, че предприетите от него мерки са достатъчни, за да се удостовери неговата надеждност въпреки наличието на съответно основание за изключване (вж. в този смисъл решение от 3 юни 2021 г., *Rad Service* и др., С-210/20, ЕU:С:2021:445, т. 35).
- 155 Освен това посоченото тълкуване допринася да се гарантира спазването на принципа на пропорционалност от възлагащите органи в съответствие с член 18, параграф 1, първа алинея от тази директива. Всъщност от този принцип, който е общ принцип на правото на Съюза, следва, че правилата, установени от държавите членки или възлагащите органи в изпълнение на разпоредбите на тази директива, не трябва да надхвърлят необходимото за постигането на преследваните със същата директива цели (вж. в този смисъл решения от 16 декември 2008 г., *Michaniki*, С-213/07, ЕU:С:2008:731, т. 48 и от 30 януари 2020 г., *Tim*, С-395/18, ЕU:С:2020:58, т. 45).
- 156 В това отношение следва да се припомни, че когато прилагат факултативни основания за изключване, възлагащите органи трябва да обръщат особено внимание на този принцип. Впрочем трябва се обръща още по-голямо внимание, когато предвиденото в националната правна уредба изключване се прилага спрямо оферента не за извършено от него нарушение, а за нарушение, извършено от субект, чийто капацитет той възнамерява да използва и спрямо който той не разполага с никакви контролни правомощия (вж. в този смисъл решения от 30 януари 2020 г., *Tim*, С-395/18, ЕU:С:2020:58, т. 48 и от 3 юни 2021 г., *Rad Service* и др., С-210/20, ЕU:С:2021:445, т. 39).
- 157 Всъщност принципът на пропорционалност изисква от възлагащия орган да извърши конкретна и индивидуална преценка на поведението на съответния субект. В това отношение възлагащият орган трябва да вземе предвид ресурсите, с които оферентът е разполагал, за да провери наличието на неизпълнение от страна на субекта, чийто капацитет възнамерява да използва (решение от 3 юни 2021 г., *Rad Service* и др., С-210/20, ЕU:С:2021:445, т. 40).

158 Ето защо на единнадесетия въпрос следва да се отговори, че член 63, параграф 1, втора алинея във връзка с член 57, параграфи 4 и 6 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че когато икономически оператор, член на група икономически оператори, е виновен за сериозно изопачаване на данни при предоставянето на информацията, необходима, за да се удостовери, че няма основания групата да бъде изключена или че тя изпълнява критериите за подбор, без неговите партньори да са знаели за това изопачаване на данни, срещу всички членове на групата може да бъде постановена мярка за изключване от всяка процедура за възлагане на обществена поръчка.

По съдебните разноски

159 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) Член 58 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че задължението на икономическите оператори да докажат, че имат определен среден годишен оборот в сферата на дейностите от обхвата на разглежданата обществена поръчка представлява критерий за подбор, свързан с тяхното икономическо и финансово състояние, по смисъла на параграф 3 от тази разпоредба.
- 2) Член 58, параграф 3 във връзка с член 60, параграф 3 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че когато възлагащият орган изисква от икономическите оператори да имат определен минимален оборот в сферата от обхвата на разглежданата обществена поръчка, за да докаже икономическото и финансовото си състояние, икономическият оператор може да се позове на приходите, получени от временно обединение на предприятия, към което е принадлежал, само ако той действително е допринесъл, в рамките на определена обществена поръчка, за осъществяването от това обединение на дейност, аналогична на дейността по обществената поръчка, в която посоченият оператор възнамерява да докаже своето икономическо и финансово състояние.
- 3) Член 58, параграф 4, член 42 и член 70 от Директива 2014/24 трябва да се тълкуват в смисъл, че могат да се прилагат едновременно към техническо предписание, съдържащо се в процедура за възлагане на обществена поръчка.
- 4) Член 1, параграф 1, четвърта алинея, член 1, параграфи 3 и 5 и член 2, параграф 1, буква б) от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г., трябва

да се тълкуват в смисъл, че решението, с което възлагащ орган отказва да предостави на икономически оператор считаната за поверителна информация, съдържаща се в документите за кандидатстване или в офертата на друг икономически оператор, представлява акт, който може да бъде обжалван, а когато държавата членка, на чиято територия протича въпросната процедура за възлагане на обществена поръчка, е предвидила, че всеки, който иска да оспори взето от възлагащия орган решение, преди да сезира съда, трябва да подаде жалба по административен ред, тази държава членка може да предвиди и че преди да бъде обжалвано по съдебен ред, посоченото решение за отказ да се предостави достъп трябва първо да бъде обжалвано по този административен ред.

- 5) Член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграфи 3 и 5 от Директива 89/665, изменена с Директива 2014/23, както и член 21 от Директива 2014/24, в светлината на общия принцип на правото на Съюза на добра администрация, трябва да се тълкуват в смисъл, че възлагащият орган, от който икономически оператор е поискал предоставяне на информация, която се счита за поверителна и се съдържа в офертата на конкурента, на който е възложена поръчката, не е длъжен да предоставя тази информация, когато това би довело до нарушение на правилата на правото на Съюза относно защитата на поверителната информация, дори ако искането на икономическия оператор е направено във връзка с негова жалба относно законосъобразността на преценката, която възлагащият орган е дал на офертата на конкурента. Когато откаже да предостави такава информация или когато с такъв отказ отхвърли жалбата, подадена по административен ред от икономически оператор относно законосъобразността на преценката по офертата на съответния конкурент, възлагащият орган е длъжен да претегли правото на заявителя на добра администрация спрямо правото на конкурента да бъде защитена неговата поверителна информация, така че решението на възлагащия орган да откаже разкриване на информация или да отхвърли жалба срещу такъв отказ, да бъде мотивирано, а правото на неизбрания оферент на ефективна защита да не бъде лишено от полезно действие,
- 6) Член 1, параграф 1, четвърта алинея и член 1, параграфи 3 и 5 от Директива 89/665, изменена с Директива 2014/23, както и член 21 от Директива 2014/24, в светлината на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че компетентният национален съд, сезиран с жалба срещу решението на възлагащия орган за отказ да предостави на икономически оператор информация, която се счита за поверителна и се съдържа в документацията, представена от конкурента, на който е възложена поръчката, или пък с жалба срещу решението на възлагащия орган да отхвърли подадената срещу такова решение за отказ жалба по административен ред, е длъжен да претегли правото на заявителя на ефективни правни средства за защита спрямо правото на неговия конкурент да бъде защитена поверителната му информация и търговските му тайни. За тази цел посоченият съд, който следва непременно да разполага с необходимата информация — включително с поверителната информация и търговските тайни, за да е в състояние да се произнесе при пълно познаване на делото по въпроса дали посочената информация може да бъде предоставена — трябва да разгледа всички относими фактически и правни обстоятелства. Той трябва също така да може да отмени решението за отказ или решението за

отхвърляне на подадената по административен ред жалба, ако те са незаконосъобразни, и евентуално да върне делото на възлагащия орган, или дори сам да постанови ново решение, ако неговото национално право разрешава това.

- 7) Член 57, параграф 4 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че национален съд, сезиран със спор между икономически оператор, на който поръчката не е възложена, и възлагащ орган, може да се отклони от направената от този орган преценка относно законосъобразността на поведението на икономическия оператор, на който поръчката е възложена, и следователно в решението си да приложи всички необходими последици от това. От друга страна, в съответствие с принципа на равностойност такъв съд може да разгледа служебно допуснатата от възлагащия орган грешка в преценката само ако националното право позволява това.
- 8) Член 63, параграф 1, втора алинея във връзка с член 57, параграфи 4 и 6 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че когато икономически оператор, член на група икономически оператори, е виновен за сериозно изопачаване на данни при предоставянето на информацията, необходима, за да се удостовери, че няма основания групата да бъде изключена или че тя изпълнява критериите за подбор, без неговите партньори да са знаели за това изопачаване на данни, срещу всички членове на групата може да бъде постановена мярка за изключване от всяка процедура за възлагане на обществена поръчка.

Подписи